

THE ESTATE OF THE LATE CONSUL EINAR RIIS JOHANNESSEN
c/o HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Svea hovrätt
Box 2290
103 17 Stockholm
Sweden

Luxembourg 10. juni 2009

Att : Rette vedkommende
Ad : Einar Riis Johannessen, 44 blvd d'Italie, MC-98000 Monaco, f. 19. oktober 1922, d. 30. mai 2006 Arvika, Sverige.
Dødsbo nr : Å 16816-07 (Stockholms tingsrätt)
Deres Referanser : ÖÅ 2929-08
Vår Referanse :
Oversendelse : Faks og brev
Deres faks nr : +46 08 561 675 29
Antall sider : 49
Vedlegg : 12 (41 sider)
Kopi :

Jeg viser til Svea hovrätts faxoversendelse av 8. juni og har, i tillegg til tidligere innsendte prosesskrift, følgende kommentarer til Hugo Rolf Hansens brev av 29. mai 2009:

1. Manglende lovlig forkynnelse: Ingen stevninger eller rettsavgjørelser i Norge er lovlig forkynt.
 2. Manglende fullmakter: Aabø-Evensen/Hansens tilsvar innlevert uten fullmakt.
 3. Ulovlig bruk av advokattittel: Hugo Rolf Hansen er ansatt som fullmektig.
 4. Uteblivelsesdom – testament Testamentet er ikke blitt prøvet av noen domstol. Det er ikke reist innsigelser mot testamentet innen fastsatt frist
 5. Dagny Olsen – ingen rett Dagny Amelia Olsen, aka Riis, har ikke vært lovlig gift med Einar Riis Johannessen og har derved ingen arverett etter Johannessen.
1. **Manglende lovlig forkynnelse:** Ingen stevninger eller uteblivelsesdommer i søksmål som er reist for norske domstoler, deriblant Asker og Bærum tingrett, er lovlig forkynt for meg. Den påberopte uteblivelsesdommen angivelig av 25. september 2008 har således ingen rettskraft.

I medhold av *the Hague Convention on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil or Commercial Matters* (the Service Convention), har jeg krav på å få dokumenter nevnt i konvensjonen forkynt på en slik måte som

foreskrevet i konvensjonsteksten. Når denne rettigheten konsekvent – og derved bevisst – blir krenket av norske domstoler, har jeg en rett til beskyttelse jf the Service Convention art. 15 og 16 (protection of the Defendant). Selv om jeg gang på gang har understreket og påberopt krenkelsen overfor de norske domstolene, er mine begjæringer konsekvent tilsidesatt og ignorert. Det er således ikke mitt problem at Norge konsekvent bryter med the Service Convention og EMK, og at domstolen også bevisst ignorerer min rett til utsettelse av saken inntil jeg har fått tid til å forsvare meg.

Disse særnorske resultatene – ugyldige rettsavgjørelser, irrasjonelle og kriminelle dommerhandlinger – kommer som et resultat av en alvorlig norsk systemfeil; det finnes nemlig ingen reell kontroll på norsk domstolarbeid eller domstoladministrasjon. En norsk dommer kan som følge av denne systemfeilen ta imot betaling eller på annen måte bli veiledet, presset eller truet til å avsi dom i en bestemt retning. Det er små sjanser for at slike kriminelle forhold i norske domstoler vil bli påtalt.

Den spesielle saksbehandlingen jeg og dødsboet er utsatt for, og som jeg kommer tilbake til nedenfor, gir klare signaler om at Sorenskriver Kristin Helene Bjerke Jahre Ramm har handlet i saken på oppdrag fra "advokat" Ole Kristian Aabø-Evensen og den norske regjeringen. Med mindre det skulle vise seg at Jahre Ramm er mentalt tilbakestående finnes det ikke andre alternative konklusjoner på hennes vanvittige og irrasjonelle handlinger.

Det er blitt dokumentert at den norske regjeringen utstedte en ordre/dekret våren 2004 som gikk ut på at jeg aldri skulle gis autorisasjon som advokatfullmektig eller advokat. Yrkesforbudet ble vedtatt uten noe som helst saklig grunnlag. Bevis for det ulovlige regjeringsvedtatte yrkesforbudet er vedlagt her som:

Bilag nr 1 : Brev til justisminister Knut Storberget av 10. desember 2007.

Dekretet er iverksatt og gjennomført i straffbar hensikt av den gang statsminister Kjell Magne Bondevik. På det tidspunktet satt Jahre Ramm som ekspedisjonssjef på statsministerens kontor. Det var ekspedisjonssjef Jahre Ramm som viderefremmet dekretet til regjeringsadvokaten for videre utførelse/eksekvering.

Regjeringsadvokaten har deretter – med hjemmel i regjeringens dekret – beordret Tilsynsrådet for advokatvirksomhet å aldri gi meg autorisasjon. Dette ble gjort i mars/april 2004 og autorisasjonen ble trukket tilbake i hemmelighet.

Straks jeg reiste krav om tilbaketrekking av den uskifteattest som Dagny Olsen (aka Dagny Amelia Olsen, aka Amelia Riis, aka Amelia Olsen osv) på ulovlig og straffbart vis hadde tiltvunget seg fra en sekretær uten kompetanse i Asker og Bærum tingrett, ble sorenskriver Anne Austbø – som i en årrekke hadde motarbeidet Einar Riis Johannessen – fjernet, og den personen som var med på å utstede og iverksette dekretet mot meg, Jahre Ramm, ble plassert inn som ny sorenskriver.

Jahre Ramms handlinger er straffbare hvor denne sorenskriveren har latt seg kjøpe opp eller på annet vis har latt seg overtale til å la saker mot meg gå for hennes tingrett, vel vitende at hun/tingretten hadde verken **1)** kompetanse; ingen hadde reist innsigelser mot testamentet eller dets gyldighet innen den 6 måneders frist som er nedfelt i norsk arvelov §70, annet ledd, samt at tingretten var inhabil (jäv), eller **2)** jurisdiksjon; jeg bor i Luxembourg, boet administreres i Monaco, Dagny Olsen påstår hun bor i Monaco, mv.

Uteblivelsesdommene mot meg er ugyldige på en rekke grunnlag utover at de ikke er lovlig forkynt og derved ikke har rettskraft.

Mht Jahre Ramm er det viktig å nevne at hun er – i strid med den norske domstolloven Kapittel 6 A – medlem av et ulovlig klandestint nettverk av kvinner ("Lov- og Rett-jentene") som har forpurret rettfærdig rettergang både i Einar Riis Johannessens/dødsboets saker så vel som i saker reist mot meg. Handlingen er gjort i samarbeid med en annen dommer fra det samme ulovlige klandestine nettverk, Ina Elisabet Strømstad. Strømstad (som for øvrig gjennom sin stilling som advokat i advokatfirmaet Hjort har medvirket i beskyttelse av Siemens-korrupsjonen i Norge samt norgeshistoriens største bedragerisak; Finance Credit-svindelen) er dommer i Oslo tingrett og har på samme vis som Jahre Ramm handlet i straffbar hensikt i sak reist mot meg.

Kristin Helene Bjerke Jahre Ramm må antas å være i nær slekt og i nært vennskap med en rekke kriminelle personer involvert i denne saken. Antagelsen står sterkt idet Jahre Ramm nekter å svare på konkrete spørsmål om slektskap og medvirkning. Se brev vedlagt her som:

Bilag nr 2 : Brev til sorenskriver Jahre Ramm av 27. november 2008.

Både Jahre Ramm så vel som Asker og Bærum tingrett var inhabil da hun tillot sak reist mot meg uten å involvere meg i saken. Denne bevisste handlingen, og berøvelsen av mine og dødsboets rettigheter, er en krenkelse av en rekke straffebud i norsk straffelov deriblant §110; dommerhandling mot bedre viten og §132 a; motarbeidelse av rettsvesenet. Hennes handlinger er også en krenkelse av EMK art. 6.

2. **Manglende fullmakter:** Dersom fullmaktene advokatfullmektig Hugo Rolf Hansen er utstyrt med er ekte, lovlige og gyldige, hadde han uansett ikke fullmakt til å representere sine "klienter" før tidligst februar 2008 da han første gangen ble utstyrt med fullmakter, jf dokumentlisten/journalen.

Det betyr at alle frister – gitt av Stockholms tingsrätt i forbindelse med krav om tilsvar på min begjæring om å oppnevne meg som boutredningsmann i juli 2007 – for lengst var gått ut da Hugo Rolf Hansen fikk sine fullmakter i februar 2008. Det finnes ingen formildende omstendigheter. Til tross for at det kan se ut for å foreligge gyldige fullmakter fra og med februar 2008, er det dog lite som tyder på at disse fullmaktene er ekte og/eller gyldige. Stockholms tingsrätt hadde derved ingen lovlig adgang til å behandle innsigelser fra Hugo Rolf Hansen. Tvert imot skulle disse ha vært avvist og tingsrätten skulle ha oppnevnt meg som boutredningsmann allerede i august/september 2007, slik svensk lov forutsetter.

3. **Ulovlig bruk av advokattittel:** Advokatfullmektig Hugo Rolf Hansen titulærer seg selv som advokat. Det er overfor Stockholms tingsrätt bevist at Hansen er ansatt som fullmektig. Han har etter norsk lov ingen anledning til å kalle seg advokat. Bruken av tittelen er bevisst villedende og er en krenkelse av norsk straffelov §332.
4. **Uteblivelsesdom av 25. september 2008:** Riis og deres advokatfullmektig Hugo Rolf Hansen påberoper seg en uteblivelsesdom (feilaktig benevnt dom) fra Asker og Bærum tingrett av 25. september 2008. Svea hovrätt har for øvrig av ukjent årsak nektet å oversende den påberopte uteblivelsesdommen til meg.

Slik jeg forstår det skal Asker og Bærum tingrett i denne avgjørelsen ha vurdert og erklært et testament fra 2001 som ugyldig.

I brev av 24. juli 2008 til sorenskriver Kristin Helene Bjerke Jahre Ramm begjærte jeg sorenskrivers notarialbekreftelse av det omtalte testamentet samt en "Apostille". Brevet er vedlagt her som:

Bilag nr 3 : Brev til Asker og Bærum tingrett av 24. juli 2008.

I brev av 25. august 2008 erklærte Jahre Ramms sekretær, Ina Fretheim, at det i Asker og Bærum tingrett ikke eksisterer noe originaltestament, og at det heller aldri har vært fremlagt noe slikt, dette til tross for at Familien Olsen (aka familien Riis) angivelig hadde reist søksmål nettopp for Asker og Bærum tingrett med krav om ugyldiggjøring av et testament. Brevet er vedlagt her som:

Bilag nr 4 : Brev fra Asker og Bærum tingrett av 25. august 2008.

Saken som ble reist av denne "gjengen" for Asker og Bærum tingrett den 17. april 2007 og/eller den 17. april 2008 (det er fremdeles ikke avklart når denne saken ble reist av Familien Olsen) skulle behandles etter den gamle norske tvistemålsloven (tvml 1915). I medhold av tvml §249, annet ledd, første pkt., skal beviser fremlegges i original eller i bekreftet kopi:

Naar en part paaberoper sig et skriftlig bevis, som er i hans egen besiddelse, bør han fremlægge det i retten.

*Blir beviset paaberopt i et processkrift, bør det vedlægges i **original** eller i bekræftet avskrift.*

Sorenskriver Ramm har gjennom sin sekretær Fretheim erklært at det i tingretten ikke eksisterer noe originaltestament og at det heller aldri har vært fremlagt et slikt. Til tross for dette har sorenskriver Ramm likevel akseptert og tillatt fremmet en ugyldighetssak mot et testament som ikke engang er blitt fremlagt i bekreftet kopi. Dommeren underlagt sorenskriver Jahre Ramm har derved vurdert og dømt et stykke udokumentert papir i strid med norsk prosesslov. Handlingen er straffbar, jf strl §110.

I og med disse handlingene – som det ikke finnes noen logisk forklaring på, dersom man ser bort fra korrupsjon – sett i lys av tidligere handlinger fra denne sorenskriveren, kan man slå fast at sorenskriver Kristin Helene Bjerke Jahre Ramm har latt seg korrumpere. Handlingen er straffbar, jf strl §110, §132 a, §276 a, b eller c m.v.

I tillegg har hun bevisst fratatt meg enhver rett til å forsvare mine og avdøde Einar Riis Johannessens dødsbos rettigheter, hvilket er en krenkelse av de samme ovennevnte straffebed.

Grunnlaget for denne påstanden er bl.a. at Jahre Ramm som dommer har nektet å foreta lovlig forkynning av stevning, beramming, innkalling til hovedforhandling, og dom for meg. Hun berammet altså hovedforhandling i denne saken før jeg overhodet hadde blitt kjent med at det var reist en eller annen sak mot meg. Slik jeg forstår det er det kun mentalt tilbakestående eller korrumperte personer som kan foreta slike handlinger. Handlingen – som må betegnes som et bevisst overgrep og som viser en genuin forakt for lov og rett – er identisk med ovennevnte Ina Elisabeth Strømstads handlinger i Oslo tingrett et halvt år tidligere. Jahre Ramms og Strømstads handlinger er anmeldt til landets øverste påtalemyndighet.

Jeg kjenner ikke til lignende tilfeller av kriminell dommeratferd, ikke engang fra land den norske regjeringen liker å betegne som de mest korrupte land i verden.

Sorenskriver Jahre Ramms administrasjon av Asker og Bærum tingrett signaliserer grov korrupsjon. Det skal nemlig ikke være mulig i noe vestlig land, eller østlig for den del, å saksbehandle, administrere, beramme og innkalle til hovedforhandling i en sak før stevning er forkynt for den annen part. Dette har likevel sorenskriver Jahre Ramm gjort, og det mot bedre vitende.

Jahre Ramm påstår at hun er dommer. I så fall er hun kjent med enkle globalt kjente og anerkjente rettsprinsipper – grunnpilarer i enhver lovlig etablert rettsstat – som bl.a. sier at en part skal ha en rett til å gjøre seg kjent med anklager som er reist mot en samt at vedkommende skal få realistisk tid til rådighet for å kunne forsvare seg mot anklagene før det berammes hovedforhandling og før hovedforhandling iverksettes.

Sorenskriver Ramm har vært kjent med disse reglene, i hvert fall dersom man forutsetter at hun er dommer og at hun ikke er mentalt tilbakestående, og viser derved en genuin forakt for lov og rett. Hun skal på dette grunnlag straffes for krenkelser av en rekke norske straffebud, jf strl §60 a (straffbare handlinger utøvet som ledd i virksomheten til en organisert kriminell gruppe), strl §110, (dommer som handler mot bedre viten), strl §117 a (tortur), strl §120, strl §123, strl §124, strl §125, strl §129, strl §132 a (dommer som forbryter seg mot rettsvesenet), strl kap. 18 (dokumentfalsk, forfalskning av protokoller, dokumentlister og journaler), strl §266 (utpresning), strl §270 (prosessbedrageri), strl §276 c (påvirkningshandel), strl §317 (heleri og hvitvasking av midler bl.a. i Sveits og Bermuda), strl §324, strl §325, og norsk domstollov kapittel 6A jf , §200.

Det faktum at Jahre Ramm har kjent til regelverket men likevel bevisst fratar meg mine rettigheter viser at Jahre Ramm på det sterkeste forakter norsk lov samt internasjonale avtaler så som Den Europeiske Menneskerettighetskonvensjonen. At enkelte mennesker forakter lov og rett må et samfunn leve med. At en leder av en domstol forakter lov og rett, skal intet samfunn leve med. Jahre Ramms handlinger overkvalifiserer til tap av stilling og flere år i fengsel.

Jahre Ramm er anmeldt til landets øverste påtalemyndighet for en rekke forhold indikert ovenfor i anmeldelser av 30. oktober 2007 og 25. juli 2008, vedlagt her som:

Bilag nr 5 : Anmeldelse av 30. oktober 2007.

og

Bilag nr 6 : Anmeldelse av 25. juli 2008.

* * *

Konsekvensen av at Asker og Bærum tingrett ikke har hatt tilgang til originaltestamentet under noen deler av saksbehandlingen er at det ikke foreligger noen dom over noe testament.

"Advokat" Ole Kristian Aabø-Evensen og hans håndlanger advokatfullmektig Hugo Rolf Hansen – som selv fikk en meget kort dommerkarriere idet han lot lov og rett ligge og derved i strid med loven praktisk talt frikjente en fyllekjører med 4,14 i promille, se vedlagt avisartikkel:

Bilag nr 7 : VG 12. februar 2001

fyllekjøreren ble dømt til samtaleterapi, i stedet for fengselsstraff som er obligatorisk ved slike meget alvorlige krenkelser av straffeloven – har for Asker og Bærum tingrett fremlagt et testament i kopi, vedlagt her som:

Bilag nr 8 : Testament av 28. august 2001.

Jeg har derimot blitt utstyrt med et **annet** testament enn det som her er fremlagt i ubekreftet kopi. Dette testamentet er innlevert notar Nathalie Aureglia-Caruso i Monaco og er vedlagt her som:

Bilag nr 9 : Testament II av 28. august 2001.

Som retten vil se er dette dokumentet innlevert til notar i Monaco. Det skulle være unødvendig å understreke at dette dokumentet **er et annet dokument** enn det som er fremlagt i ubekreftet kopi for Asker og Bærum tingrett.

Bilag nr 9 har **aldri** vært gjenstand for rettslig prøving i noen domstol. Dette testamentet er skrevet ut og signert i tid etter testamentet nevnt i Bilag nr 8.

Det har for øvrig **ikke** blitt reist innsigelser mot noen av de ovennevnte testamenter innen den 6 måneders frist som er nedfelt i norsk arvelov §70, annet ledd. Et testament som det ikke er reist innsigelser mot – enten det gjelder materiell ugyldighet eller ugyldighet mht formfeil – innen den lovfastsatte frist, vil derved være gyldig.

En dommer kan altså ikke administrere en sak hvor det ikke er – slik tilfellet er i herværende sak – reist innsigelser mot testamentet innen den nedfelte tidsfrist. Et slikt søksmål skulle ha vært avvist ex officio av Asker og Bærum tingrett.

I følge norsk lov, samt juridisk teori, vil et testament som lider av formfeil mht vitneunderskrifter være gyldig dersom det ikke reises innsigelser innen den frist som er nedfelt i norsk arvelov §70, annet ledd, se juridisk teori vedlagt her som:

Bilag nr 10 : Arveloven med kommentarer, Augdahl/Hambro (1985) s. 320-324.

og:

Bilag nr 11 : Arveretten, Unneberg (1990) s. 187.

Denne gjengen (Dagny Olsen og hennes to barn samt deres juridiske medsammensvorne/juridiske hjelpere) har vært kjent med testamentene helt siden de ble signert av Einar og Dagny (Amelia) i 2001. De har altså vært kjent med de påståtte ugyldighetsgrunner, eksempelvis at testamentene ikke var signert av andre vitner, helt fra første dag. Til tross for dette har denne gjengen bevisst løyet (ljugit) for notaren og for domstolen i Monaco hvor de i strid med norsk straffelov §163 har erklært at det ikke eksisterte testament etter Einar Riis Johannessen, vedlagt her som:

Bilag nr 12 : Oversatt kopi av side 3 av hemmeligholdt monegaskisk stevning av 17. januar 2007 (se pkt 2: "...det ikke foreligger testamente...").

Omtrent samtidig som denne erklæringen blir gitt, også av deres egne advokater, reiser de sak i Norge for å kreve testamentet ugyldiggjort!!!, et testament som de altså overfor Monegaskiske myndigheter har erklært at **ikke eksisterer**. Det blir for langt å redegjøre for all den løggen denne gjengen står ansvarlig for. Her kan man bare kort slå fast at intet av det som blir redegjort for fra dette kriminelle forbundet har ankerfeste til noen sannhet.

Vi arbeider med å avdekke korrupsjon i Oslo forliksråd, Oslo byfogdembete, Oslo tingrett, Asker og Bærum tingrett, og i den norske regjering, hvor alt peker i retning av at en rekke dommere har tatt imot betaling eller på annen måte er blitt veiledet, presset eller truet til å holde rettslige skritt mot meg hemmelig, og til å avsi hemmelige rettsavgjørelser *mot* meg og konsul Johannessens dødsbo. Dommerne som er involvert i denne korrupsjonssaken, deriblant sorenskriver Ramm, er i likhet med advokatfirmaet Aabø-Evensen og deres "klienter" blitt anmeldt til landets øverste påtalemyndighet.

Med den historien Kennet Patrizio Riis har bak seg – mistenkt for medvirkning til terrorhandlinger i Italia tidlig på 1980-tallet, hvor han ble tilbudt å rømme landet før han ble arrestert for mistanke om våpensmugling, ulovlig våpenlagring hjemme samt medvirkning til terrorhandlinger arrangert av høyreekstremistiske grupper han var knyttet til – vil det på ingen måte være noen overraskelse at han har medvirket i korrumperting eller utpresning av norske dommere og andre statstjenestemenn.

Vi sitter på en rekke dokumenter som viser at Patrizio Kenneth Riis og hans angivelige far; Einar Riis Johannessen, drev med utstrakt korrupsjon i Italia, diverse afrikanske land samt i Sveits og Monaco. Det er blitt dokumentert at flymeglerfirmaet E. Riis & Co, som Patrizio Riis var en del av og som han personlig likviderte i 1993, var involvert i utstrakt ulovlig våpensmugling til en rekke afrikanske land. Det vil derfor være helt i tråd med Riis/Olsen-familiens løsningsorientering å iverksette press og betalingstilbud overfor norske dommere og andre statstjenestemenn. Ser vi hen til den vanvittige saksbehandlingen og de like vanvittige og irrasjonelle rettsavgjørelsene i Oslo forliksråd, Oslo byfogdembete, Oslo tingrett, Asker og Bærum tingrett samt kommentarer og beslutninger fra den norske regjeringen i sakens anledning, er det lite som tyder på at avgjørelsene ikke har kommet som et resultat av korrupsjon/utpresning.

Jeg vil igjen understreke at i stedet for å reise innsigelser mot testamentene som Familien Olsen/Riis var kjent med, valgte denne gjengen å lyve om (fornekte) testamentenes eksistens. Når løgngen blir oppdaget, skal de selvsagt ikke få en ny sjanse til å foreta nye straffbare handlinger fordi det første forsøket mislyktes, spesielt ikke når årsaken til at de ikke har reist sine innsigelser i tide synes å være en direkte konsekvens av tidsbruk på å lyve om testamentenes eksistens.

5. **Dagny Olsen med barn – ingen rettigheter i dødsboet:** Som dokumentert overfor Stockholms tingsrätt og Svea hovrätt eksisterer det ikke noe lovlig ekteskap mellom Dagny Amelia Olsen og Einar Riis Johannessen. Jeg viser her bl.a. til mine brev til Svea hovrätt av 13. desember 2008 samt 3. april 2009, hvor det bl.a. informeres om at heller ikke barna er ført opp som arvinger til konsul Johannessen. Dette betyr at dersom Dagny Olsen og hennes barn ikke fører bevis for sin rett i konsul Einar Riis Johannessens dødsbo, noe de per i dag ikke har gjort – har de ingen rettslig interesse i min begjæring om oppnevning som boutredningsmann. Dette skal Svea hovrätt ta hensyn til og forholde seg til, og Olsen/Riis-familiens innsigelser skal avvises.

Jeg og dødsboet begjærer Dagny Olsens og hennes to barns innsigelser mot min begjæring om å bli oppnevnt som boutredningsmann avvist på ovennevnte grunnlag.

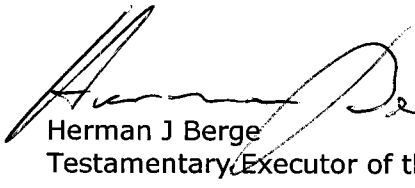
Avslutningsvis ønsker jeg å legge til – samt å understreke viktigheten av - at den norske Domstoladministrasjonen har nektet å utlevere dokumentasjon på ansettelsesforholdet til sorenskriver Ramm hvilket peker i retning av at Ramm's overflytting fra statsminister Jens Stoltenbergs kontor til sorenskriverembetet i Asker og Bærum tingrett er ulovlig og ugyldig. Jahre Ramm har videre nektet å opplyse om sitt ulovlige medlemskap i den ovennevnte klandestine organisasjonen av kvinner. Videre har hun nektet å svare på spørsmål om slektskap til aktører i det ovennevnte kriminelle forbund knyttet til Johannessen-sakene.

Jahre Ramm har ikke signert den lovpålagte *dommerforsikringen*, jf norsk domstollov §60, hvilket skal få katastrofale følger for Asker og Bærum tingretts administrasjon av saker fra det tidspunkt Jahre Ramm ble plassert der i 2007. En påberopt domstolshandling foretatt av en person som ikke har signert dommerforsikringen, eller av en dommer hvis leder ikke har signert dommerforsikringen, er automatisk å anse som en nullitet.

Alle avgjørelser i Asker og Bærum tingrett er følgelig nulliteter og må med nødvendighet gjenopptas. Det skulle kanskje ikke være nødvendig å nevne at saksbehandlingen (referert fra ovenfor og i tidligere korrespondanse med tings- og hovrätten) i saker som er reist mot meg i Norge, viser at det eksisterer fullstendig rettslig og administrativt kaos både i de gitte domstoler så vel som i Domstoladministrasjonen.

Jeg viser for øvrig til det som ellers er anført i min og dødsboets tidligere korrespondanse med Svea hovrätt og Stockholms tingsrätt og begjærer med dette at Familien Olsens/Riis' innsigelser forkastes og avvises, at Stockholms tingsrätts avgjørelse oppheves, og at jeg oppnevnes som boutredningsmann slik testamentet etter Einar Riis Johannessen foreskriver.

Endelig understreker jeg at vi begjærer **MUNTLIGE HOVEDFORHANDLINGER** i saken, jf EMK art. 6.

Luxembourg 10. juni 2009

Herman J Berge

Testamentary Executor of the estate of the late consul Einar Riis Johannessen

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11
E-mail : herman.berge@rettsnorge.no

Knut Storberget
Justis- og politidepartementet
Postboks 8005 Dep.
0030 Oslo

Luxembourg den 10. desember 2007

Att : Justisminister Knut Storberget
Ad : Erstatningskrav i forbindelse med yrkesforbud, mobbing, sjikane, trakassering, mishandling og tortur
Saks nr :
Deres Referanser :
Vår Referanse : Riis- og Berge sakene
Oversendelse : Fax og brev
Deres faks nr : 0047 22 24 27 22
Antall sider : 5
Vedlegg : Brev av 14. september 1978 fra kst. lagdommer Nils B. Hohle til Regjeringsadvokaten. Brev fra Herman J Berge til tingrettsdommer Jarle Amundsen av 3. november 2004. Tingrettsdommer Jarle Amundsens brev av 9. november 2004 til Herman J Berge
Kopi : Riksadvokaten; Statsminister Jens Stoltenberg; Kongen; Stortingets Presidentskap; EOS-utvalget

Jeg viser til den sverte- og ødeleggelseskampanjen som nå pågår mot meg, støttet av Regjeringen.

Som Justisministeren er kjent med er det til neste år 30 år siden kst. lagdommer Nils B. Hohle – på oppfordring fra regjeringens advokat – skrev til regjeringsadvokaten og tilbød sin ytterlige bistand til å punktere Riis' søksmål bl.a. mot *ditt* departement. Brevet er **lagt ved** her, og viser åpenbar korrupsjon i domstolen. Det viser seg nå at Regjeringen *ikke* har ryddet opp i forholdene etter at dette skandaløse kriminelle forbund ble offentlig kjent. Slike forbund er forbudt ved lov, jf bl.a. strl §162 c, jf strl §60 a.

Staten er i ettertid dømt to ganger i EMD i Strasbourg for disse treneringsforholdene.

I forbindelse med mitt sterke engasjement for familien Riis, har regjeringen på ny søkt bistand hos regjeringsadvokaten for å knuse meg.

Jeg **legger ved** mitt brev av 3. november 2004 til tingrettsdommer Jarle Amundsen, samt hans svarbrev av den 9. november 2004.

Tingrettsdommerens svar bekrefter at regjeringen fortsatte den kampanjen de hadde gående mot famillien Riis – som gikk ut på å forpurre en rettferdig rettergang – nå også mot meg.

Som nevnt i mitt brev til tingrettsdommer Jarle Amundsen, uttalte dommeren for åpen rett at Regjeringsadvokaten hadde anmodet Tilsynsutvalget om å aldri gi meg autorisasjon. Tingrettsdommer Amundsen husker dette slik:

"...det ble opplyst at det var kommet innsigelse fra Regjeringsadvokaten med hensyn til autorisasjonsbevilling og at dette var en av årsakene til at behandlingen av søknaden var blitt forsinket."

Søknaden ble uten lovlig grunnlag *avvist*, og jeg fikk aldri beskjed verken om selve avslaget på søknad om autorisasjon som advokatfullmektig, eller årsak.

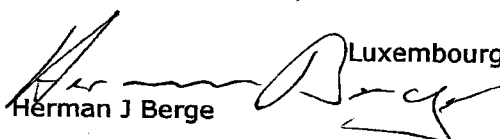
Det bekreftes altså i brevet at arbeidet med min autorisasjon *ble stoppet* etter ordre fra Regjeringen. Regjeringen hadde således nedlagt yrkesforbud mot meg, og søkte med dette i første omgang å hindre familien Riis å få juridisk bistand fra meg, dernest å knekke meg, først økonomisk, deretter på alle andre måter.

Jeg holder Justisministeren formelt, og Knut Storberget personlig ansvarlig for de skader dette har påført meg og Einar Riis, hans dødsbo, som jeg gjennom Einar's testament representerer.

Mine krav er foreløpig som følger:

- Skl §3-1, første ledd, første alternativ: Tapt arbeidsinntekt fra skade oppsto frem til dags dato settes til NOK 1.5 millioner.
- Skl §3-1, første ledd, annet alternativ: Tapt fremtidig arbeidsinntekt settes til NOK 40. millioner. I tillegg kommer:
 - 15% økende til 20%¹ av Einar og Amelia Riis' andel i Viking Bank, Sveits, eller andre banker/lokaliteter hvor midlene måtte finnes.
- Skl §3-1, første ledd, tredje alternativ utstår inntil videre.
- Skl §3-2: Menerstatning, NOK 20 mill.
- Skl §3-3: Erstatning for personlige krenkelser dekkes med kr 20 millioner i tilknytning til brudd på følgende straffebud: strl Kap. 11, strl §168 (falsk anklage), kapittel 21 (forbrytelser mot min personlige frihet), Kapittel 25 (utpresning), §390 a (skremmende, plagsom og annen hensynsløs atferd). Dette punkt er ikke uttømt ved denne nedtegnelse, og kan utvides i forbindelse med resultat fra gransking og påtalemyndighetens etterforskning.
- Skl 3-5: Ikke økonomisk skade som følge av de nevnte handlinger NOK 15 mill. (straffeerstatning som følge av kalkulert forrækt for retten og mine rettigheter).
- Skl 3-6: Erstatning for ærekrenking og krenking av privatlivets fred NOK 15 millioner.

Dødsboets krav vil bli presentert in due time.

Luxembourg den 10. desember 2007
Herman J Berge

¹ I medhold av avtaler.

RENSKRIVEREN OTEN

31/09 1978
Folkereg. 120 - 1001 CIVIC
Jakt 71544
Norge 1166

14/9-1978

Kjære venner

Vedlagt et handverksundersø-
innlegg i Oslo-avisaen fylt
av invekter og injurier. Hvis
motparten skulle komme
din venn Einar Riss eller
nåen av hans fars søsken
ble ville jeg formentlig
for å være bli kompromisert.

med straffelovens § 247

Jeg skal i lag med min søster
i Oslo i uken 2-6 okt og
kan da triste og herligere
med i punktene din
venns sakssak.

Med vennlig hilsen

NipB

Lukk dette vinduet for å komme tilbake til Rettsnorge sin førsteside.

Maskinskrevet "punkteringsdokument"

14/9 - 1978

Kjære venn

Vedlagt et harmdirrende innlegg i Olsenstriden fylt av invektiver og injurier. Hvis innholdet skulle komme din venn Einar Riis eller noen i hans krets for øye eller øre, ville jeg formentlig for alvor bli konfrontert med straffelovens §247.

Jeg skal i lagmannsretten i Oslo i uken 2 - 6 okt og kan da bistå ytterligere med å punktere din venns saksanlegg.

Med vennlig hilsen

Nils B. Hohle

© Copyright, 1998 RettsNorge

Herman J Berge
Doktor Holms vei 17 D
N-0787 OSLO
NORWAY

Phone (Off) : +47 67 53 74 03
Fax : +47 67 53 65 57
Phone (Pr) : +47 22 14 56 52
Mobile : +47 958 40 531
E-mail : herman.berge@rettsnorge.no

Asker og Bærum tingrett
Postboks 578
1302 Sandvika

Oslo den 3 november 2004

Att : Dommer Jarle Amundsen
Ad : Amelia Riis – Ole Kristian Aabø-Evensen
Saks nr : 04-009181TVI-AHER/1
Deres Referanser :
Vår Referanse :
Oversendelse : Brev
Deres faks nr :
Antall sider :
Vedlegg :
Kopi :

Jeg viser til hovedforhandlingens første dag, 21 september 2004, hvor det innledningsvis fremkom enkelte opplysninger. I den forbindelse er det for meg av interesse å få bekreftelse på følgende:

Idet du under den innledende prosessen gikk over til prosessfullmektigspørsmålet, henvendte du deg til meg, og sa at du nå måtte ta opp en ubehagelig situasjon. Du fortsatte med å si at

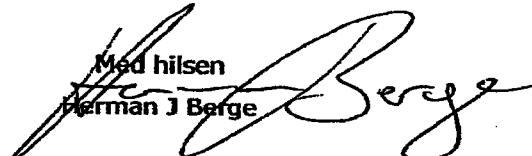
:" Den stevningen som opprinnelig kom inn, var underskrevet av advokatfullmektig Berge, på vegne av Ingjald Ørbeck Sørheim, som sendte inn den første stevning til retten. Berge har etter undersøkelser aldri vært autorisert..."

Etter at du hadde blitt gjort oppmerksom på at det kunne være noe galt mht min autorisasjon på det tidspunkt da stevningen ble innlevert, uttalte du at du hadde vært i kontakt med både Ørbeck Sørheim og Tilsynsutvalget for advokatvirksomhet.

Mht den samtale du hadde hatt med Tilsynsutvalget uttalte du videre at Tilsynsutvalget hadde blitt ringt opp av regjeringsadvokaten, hvor regjeringsadvokaten i den samtalen hadde anmodet Tilsynsutvalget om å ikke (eller aldri) gi meg autorisasjon.

Jeg ber deg bekrefte denne uttalelsen, eller revidere den dersom noe skulle være misforstått.

Med hilsen
Herman J Berge

ASKER OG BÆRUM TINGRETT

Dok 62

Herman J Berge
Doktor Holms vei 17 D
0787 Oslo

Deres referanse

Vår referanse

Dato

04-009181TVI-AHER/1

09.11.2004

Aabø-Evensen & Co Advokatfirma AS - Amelia Riis

Det vises til Deres brev av 03.11.2004.

Det er korrekt at jeg gjorde undersøkelser først hos Tilsynsutvalget og deretter hos advokat Sørheim vedrørende din autorisasjon som advokatfullmektig. Jeg har ingen notater fra disse samtalene, og kan ikke konkret huske hva som ble meddelt meg og fra hvem. Jeg tror at det ble opplyst at det var kommet innsigelse fra Regjeringsadvokaten med hensyn til autorisasjonsbevilling og at dette var en av årsakene til at behandlingen av søknaden var blitt forsinket. Men jeg kan ikke gå god for din formulering i brevets nest siste avsnitt.

Vennlig hilsen

Jarle Amundsen

Postadresse
Postboks 578, 1302 Sandvika

Sentralbord
67 57 65 00

Saksbehandler
Eva Bergendahl

Bankgiro
8276 01 01164

Organisasjonsnummer
974760606

Kontoradresse

Telefaks

Telefon

Ekspedisjonstid

Internett/E-post

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Asker og Bærum tingrett
Postboks 578
1302 Sandvika

Luxembourg 27. november 2008

Att : Sorenskriver Kristin Helene Jahre Ramm
Ad : Kristin Helene Jahre Ramms engasjement i Riis-saken, Viking
Bank-affæren, hemmelige clandestine nettverk – dødsfallet til
Konsul Einar Riis m.v.
Saks nr :
Deres Referanser :
Vår Referanse :
Oversendelse : Fax og brev
Deres faks nr : +47 67 57 65 57
Antall sider : 1
Vedlegg :
Kopi : HMK Harald V; Da styreleder Karl Arne Utgård.

I forbindelse med etterforskning av forhold hvor du er involvert ber jeg om å få opplyst følgende:

Er du i slekt, enten genetisk eller inngift, med avdøde advokat Finn Bjerke (f. 12.11.1912), hans mor Johanne Kristiane Marie Gløersen, hans kone Astri Johanne Myhre eller deres slektninger/avkom?

Er du i slekt, enten genetisk eller inngift, med avdøde skipsreder Anders Jahre eller hans slektninger?

For det tilfellet at du ikke er i slekt, genetisk eller inngift, med noen av de ovennevnte personer: Eksisterer det, eller har det eksistert fra din side, et vennskapsbånd eller annet tilknytningsforhold til Bjerke-slekten og/eller Jahre-slekten, eller til personer i deres krets/nettverk eller til personer i den krets/det nettverk som var/er engasjert/tilknyttet/involvert i virksomheten til Viking Schiffsfinanz A.G., den såkalte Viking Bank, Zurich?

Hvem innehadde sorenskriverembetet i Asker og Bærum tingrett den 17. juli 2007?

Har du signert embetseden/-forsikringen? Dersom Ja; når ble dette gjort?

Har du signert dommerforsikringen? Dersom Ja; når ble dette gjort?

Er du medlem av ett eller flere jentenettverk? Dersom Ja; hvilke/-t?

Er du medlem av andre nettverk? Dersom Ja; hvilke?

Hvem har sikkerhetsklarert deg?

Jeg begjærer et svar fra deg innen én uke fra dato. Dersom du ikke vil svare på spørsmålene ber jeg deg snarest og innen én uke fra dato om å informere meg om samt avfatte en kort begrunnelse for ditt standpunkt.

Herman J Berge

Luxembourg 27. november 2008

Testamentary Executor of the estate of the late consul Einar Riis

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Asker og Bærum tingrett
Postboks 578
1302 Sandvika

Luxembourg 24. juli 2008

Att : President of the court, Kristin Helene Jahre Ramm
Re : The late consul Einar Riis' Will of August 28 2001
Case # :
Your reference :
Our reference :
Posting by : Fax and mail
Your fax # : +47 67 57 65 57
Numbers of pages : 1
Attachment :
Copy :
Priority :

I have been informed that the late consul Einar Riis' testament of August 28 2008 has been deposited in original in Asker and Bærum city court as well.

In this regard I petition the president of the court, Mrs. Kristin Helene Jahre Ramm, to 1) have this testament notarized in two copies by the Notarius Publicus in Asker and Bærum, and then 2) have this document certified with a conformant government apostille (Fylkesmannen) affixed to the notarized document in accordance with the terms of the 1961 Hague Convention Abolishing the Requirement of Legalisation for Foreign Public Documents.

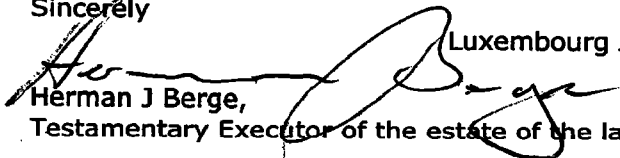
The president of the court is then to send this document without delay, and with this reference: **Riis/Berge – 2007/000391**, to:

Tribunal de Première Instance, Palais de Justice, 5, rue Colonel Bellando de Castro, MC 98000 MONACO.

The other copy is to be sent to my address in Luxembourg, by registered mail.

I request the president of the court to execute the certification and apostille immediately and without further delay. Thank you.

Sincerely

Herman J Berge,

Testamentary Executor of the estate of the late consul Einar Riis

Luxembourg July 24 2008

MOTTATT
01 SEPT. 2008

Dok 60

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Deres referanse

Vår referanse

06-089728DFA-AHER/1

Dato

25.08.2008

Dødsfall 06-089728 Einar Riis

Det vises til brev datert 24. juli 2008.

Det har ikke vært deponert noe originaltestament i tingretten. Det har heller ikke vært fremlagt noe slikt ved behandling av dødsfallsmeldingen.

Asker og Bærum tingrett

Ina Fretheim
Førstekonsulent

Postadresse
Postboks 578, 1302 Sandvika

Sentralbord
67 57 65 00

Saksbehandler
Ina Fretheim

Bankgiro

Organisasjonsnummer
974705753

Kontoradresse
Malmskriverveien 2, Sandvika

Telefaks
67 57 65 57

Telefon
67 57 65 04

Ekspedisjonstid
0845-1545 (1500)

Internett/E-post
www.domstol.no
abtingrett@domstol.no

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11
E-mail : herman.berge@rettsnorge.no

H.M. Kong Harald V
Det Kongelige Hoff
Det Kongelige Slott
0010 Oslo

Luxembourg 30. oktober 2007

Att : H.M. Kong Harald V
Re : Anmeldelse – Kristin Helene Jahre Ramm
Case # :
Your reference :
Our reference :
Posting by : Faks og alm. post
Your fax # : +47 22 04 87 90
Numbers of pages : 9
Attachment : 2 – Sorenskriver Kristin Helene Jahre Ramm's brev av 22. oktober 2007. Brev av 30. oktober 2007 til Domstoladministrasjonens styreleder, samt justisministeren.
Copy :
Priority :

I medhold av strpl §64, første ledd, første pkt, begjærer jeg herved sorenskriver Kristin Helene Jahre Ramm, Skogbrynet 19 A, 0283 Oslo, tiltalt og straffet for overtredelse av:

Strl §110, første ledd.

Samt

Strl §324 og §325.

Grunnlaget følger av innholdet i mitt brev av 30. oktober 2007 til leder av styret i Domstoladministrasjonen, Høyesterettsdommer Karl Arne Utgård, samt til justisminister Knut Storberget, vedlagt denne anmeldelse.

Jeg er kjent med anmelder- og vitneansvaret, og ber om at saken etterforskes, og at anmeldte blir tiltalt og straffet for de nevnte forhold, samt andre forhold som måtte avdekkes.

Herman J Berge
Luxembourg 30. oktober 2007

ASKER OG BÆRUM TINGRETT

MOTTATT
25 OKT. 2007

Dok 36

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg

Luxembourg

Deres referanse

Vår referanse

06-089728DFA-AHER/1

Dato

22.10.2007

Dødsfall 06-089728 Einar Riis

Det vises til Deres telefakser av 14.09.07 og 21.09.07.

Asker og Bærum tingrett finner ikke grunn til å omgjøre beslutningen om å utstede uskifteattest. Tingretten finner således ikke dokumentert at opplysningene om avdødes domil i Norge er uriktige. Retten finner heller ikke at de udokumenterte opplysningene om særkullsbarn gir grunnlag for omgjøring eller for nærmere undersøkelser fra tingrettens side. Når det gjelder de andre påberopte feilene ved avgjørelsesgrunnlaget, ser ikke retten at eventuelle feil av denne art kan gi grunnlag for omgjøring.

Selv om De ikke er part i dødsfallssaken og heller ikke har (prosess)fullmakt for noen av partene, har De fått innsyn i journalen og dokumentene i saken. Ytterligere henvendelser om forklaring på tekniske journalspørsmål eller andre spørsmål kan ikke påregnes besvart.

Kopi av dette brev sendes Amelia Riis v/advokat Ole Kristian Aabø-Evensen til orientering.

Asker og Bærum tingrett

Kristin Jahre Ramm
Sorenskriver

Postadresse
Postboks 578, 1302 Sandvika

Kontoradresse
Malmkriverveien 2, Sandvika

Sentralbord
67 57 65 00

Telefaks
67 57 65 57

Saksbehandler
Ragnhild Skjufaug Langli

Telefon
67 57 65 38

Bankgiro

Ekspedisjonstid
0645-1545 (1500)

Organisasjonsnummer
974705753

Internett/E-post
www.domstol.no
abtingrett@domstol.no

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11
E-mail : herman.berge@rettsnorge.no

Høyesterettsdommer og
styreleder Domstolsadministrasjonen
Karl A. Utgård
Høyesterett
Postboks 8016 Dep.
0030 Oslo

Luxembourg den 30. oktober 2007

Att : Styreleder Hr.d. Karl Arne Utgård
Ad : Amelia Riis – Uskifteattest – krav om avskjedigelse av sorenskriver
Kristin Helene Jahre Ramm – krav om erstatning.
Saks nr : 06-089728DFA-AHER/1
Deres Referanser :
Vår Referanse : Riis- og Berge sakene
Oversendelse : Fax og brev
Deres faks nr : 0047 22 33 23 55
Antall sider : 8
Vedlegg : Sorenskriver Kristin Helene Jahre Ramm's brev av 22. oktober
2007.
Kopi : Justisminister Knut Storberget samt statsministeren.

Jeg viser til sorenskriver Kristin Helene Jahre Ramm's brev av den 22. oktober 2007 vedlagt her, og har følgende bemerkninger:

Saken gjelder tilbakekall av rettsstridig utstedt uskifteattest.

I Asker og Bærums tingretts brev av 21. august 2007 ble Amelia Riis oppfordret til å svare på en rekke spørsmål. Tingretten fikk aldri noen konkrete svar fra Riis. På dette grunnlag er det uforståelig at tingretten overhodet stillet spørsmålene, idet sorenskriveren likevel ikke bryr seg med å få disse besvart.

Amelia Riis ble i det nevnte brev bl.a. spurt om Einar Riis' domisil¹ på dødstidspunktet, jf: "...har betydning for norske domstolers kompetanse...". Dette er – helt korrekt – et spørsmål av stor betydning for vernetingsspørsmålet/norsk domsmyndighet, og som krever et avklarende svar – ikke nødvendigvis fra Riis – før retten kan konkludere, jf sl §8.

Sorenskriver Jahre Ramm synes helt å ha glemt at tingretten hadde stilt spørsmålet, og bryr seg altså ikke med de faktiske opplysninger som allerede foreligger.

¹ Det ble altså spurt om hvor Einar bodde da han døde. Eksempelvis i 2006 var jeg nede i Monaco og besøkte Einar i hans leilighet to ganger i januar samt i februar og mars. I perioden 1. januar 2006 til 30. mai 2006 oppholdt Einar seg i Norge i omkring 10 dager. Årsaken til besøket i Norge var en forlikradsforhandling i gjeldssak mot advokat Ingjald Ørbeck Sørheim, et møte med en tidligere bankdirektør, samt transitt til landstedet i Sverige.

I saker hvor partene har fri rådighet over sakens gjenstand, er retten bundet av partenes påstander, jf tvml §85. I saker hvor partene ikke har fri rådighet over sakens gjenstand, er retten ikke bundet av partenes påstander. Tvert imot har retten i slike saker en *plikt* til å sørge for sakens opplysning, jf tvml §86, annet ledd, siste pkt, samt tvml §190, første ledd.

Partene har begrenset rådighet i saker om arv og skifte. Dette kommer bl.a. klart frem i følgende fremstilling: To arvinger krangler om en arv. Idet det blir kjent for retten at det finnes en tredje arving, blir de to arvingene plutselig enige og ber dommeren nedtegne et rettsforlik dem imellom, dette for å unngå at den tredje arvingen – som er ukjent med arvefallet men som ved lov er gitt arverettigheter, jf eksempelvis arvelovens kapittel IV – skal få sin del av arven. Retten kan med sin kjennskap til en tredje arving ikke tillate slike rettsforlik, og er heller ikke bundet av partenes påstander om rettsforlik, jf tvml §85.

Idet Amelia Riis ikke har besvart spørsmålet, er tingretten tvunget til å falle tilbake på de opplysninger den har, og undersøke disse, deriblant *søknaden* om Uskifte hvor det ikke levnes tvil om hvor Einar var bosatt da han døde: Monaco.

Sorenskriver Jahre Ramm har forsettlig sett bort fra dette faktum.

Den samme opplysning – vedrørende Einar's bosted – kom frem på Dödsorsaksintyget fra Arvika Sjukhus.

Sorenskriver Jahre Ramm har forsettlig sett bort fra dette faktum.

Amelia Riis har for øvrig i en rekke rettsdokumenter selv oppgitt å være bosatt i Monaco, jf mitt brev til tingretten av 10. juli 2007. Amelia Riis fikk utstedt sitt "carte de séjour" i april/mai 2006. Ekteparet var – før Einar døde – således å anse som utvandret, med den konsekvens at Amelia ikke har rett til å søke om uskifteattest i Norge. Hun har dermed heller ikke rett til å sitte i uskifte.

Sorenskriver Jahre Ramm har forsettlig sett bort fra dette faktum

Ikke bare ignorerer sorenskriver Jahre Ramm faktiske ubestridelige opplysninger, i tillegg finner hun det passende å understreke helt til slutt i sitt brev hvor lite lysten hun er på å få kjennskap til informasjon omkring saken: "Ytterligere henvendelser...eller andre spørsmål kan ikke påregnes besvart."² Hva slags offentlig organ er det egentlig hun tror hun sitter og administrerer?

Rent bortsett fra å være særdeles arrogant og uforskammet ved sitt forsøk på å skremme eller true meg, andre arvinger og kreditorer, bort fra vår rett, har hun naturligvis med dette brevet og denne setning inhabilisert seg selv, men ikke bare det; hun har også pådratt seg selv og staten et økonomisk ansvar for de tap som måtte følge av en slik fremferd, samt at hun høyst sannsynlig har pådratt seg straffansvar idet handlingen er forsettlig, foretatt mot bedre viten, jf strl §110.

Skifteloven §8, annet ledd, gir svar på *hvor* skiftebehandlingen skal foretas. Si §8 redegjør for den prosessuelle bopel: Skiftet skal foretas på det sted hvor avdøde hadde sin bopel (personlig verneting) da døden inntraff. Arverettens hovedregel mht rettsvalget

² Den 17. juni 1999 besvarte Kontroll- og konstitusjonskomiteens leder, Jørgen Kosmo min henvendelse slik: "Når det gjelder eventuelt fremtidig ekspedisjoner til komiteen vil disse bli returnert umiddelbart uten videre behandling i komiteen." Svaret er like arrogant, ansvarsfraskrivende og straffbetingende som Jahre Ramm's svar. Som kjent vant jeg og Einar igjennom fire år senere.

er at avdødes siste domisillands rett skal anvendes. Dette er alminnelig kjent juss, og ukomplisert.

Jahre Ramm tror åpenbart ikke på den opplysning at Einar bodde i Monaco. Det får så være. Likevel; I denne saken kan hun ikke forvente den minste aksept for å bare sette seg oppå dokumentene og nær sagt slå fast sin skjøre antagelse som gyldig sannhet, uten å ha innhentet faktum og vurdert dette. Det minste man må kunne forlange av en sorenskriver er at slike opplysninger som bostedsadresse og oppholdstillatelse, hentes inn og kontrolleres.

Sorenskriver Jahre Ramm var oppfordret til å avklare Einar Riis' bostedsadresse. Hun avsto, og pådro seg derved erstatnings- og straffansvar.

Sorenskriver Jahre Ramm var oppfordret til å avklare Einar Riis' oppholdstillatelse i Monaco og regelverket rundt oppholdstillatelser. Hun avsto, og pådro seg derved erstatnings- og straffansvar.

Enn mer alvorlig blir saken når sorenskriveren – i sitt forsøk på å unngå videre gransking av særdeles tvilsomme og suspekte forhold rundt denne uskifteattesten – foregirer enhver henvendelse fra meg med å forskutere en avvisning.

En står overfor et ekstraordinært alvorlig forhold når en dommer på denne måten stiller seg som et slags uhjemlet lokk eller skjold over en særdeles betent sak hvor advokater, og enkeltpersoner ansatt i det offentlige, derved beskyttes mot rettmessig gransking, kritikk, erstatningsansvar og eventuelt strafforfølgelse.

Fra 1947 og frem til 1998 bodde Einar først i Roma, deretter i Monaco. I perioden 1998 til 2003 var Einar av økonomiske grunner (statens tapping av Einars midler) tvunget å oppholde seg i Norge.³ Fra 2003 og frem til Einar døde, var han igjen bosatt i Monaco. Etter de opplysninger Einar ga meg bodde han i perioden 1947 til og med 2006 i Roma i ca 42% av perioden, i Monaco ca 48% av perioden og i Norge ca 10% av perioden. I omkring 90% av perioden bodde Einar ikke i Norge.

Einar hadde etter eget sigende ingen annen tilknytning til Norge enn den tilknytning som oppsto som følge av nødvendigheten av å beskytte seg og sin familie mot den svindelen som han dokumenterte at han ble utsatt for fra Norske bankinteresser, Norske rederiinteresser, Norske statsansatte, Norske advokater, dommere, m.v

Sorenskriver Jahre Ramm var oppfordret til å avklare Einar Riis' tilknytning til Monaco. Hun avsto, og pådro seg derved erstatnings- og straffansvar.

Dersom Jahre Ramm hadde foretatt disse undersøkelsene, hadde hun funnet at bostedsadressen oppgitt på søknad om Uskifteattest og på Dødsorsaksintyget, var korrekt. Hun hadde også funnet at Einar hadde registrert en bil i Monaco på dødsfallstidspunktet, noe han også hadde i årene frem til 1997/98. Videre hadde hun funnet at Einar hadde brakt med seg hele sin formue til Monaco. Rent bortsett fra advokat Ole Kristian Aabø-Evensens⁴ skadede fantasi, og derav forsøk på straffbar villedelse av tingretten, er det et ubestridt faktum at Einar hadde sterk tilknytning til Monaco i årene 1970 til 1998, og fra 2003 til han døde. Dokumentasjonen omkring oppholdstillatelse og registrering av bil, feier all tvil av veien omkring spørsmålet om

³ Selv i denne perioden hadde han tilknytning til Monaco, noe en rekke personer kan bevitne. Jeg var selv med ham på en tur dit høsten 2001.

⁴ Amelia Riis' påståtte representant for retten

tilhørighet,⁵ og er for øvrig et bevis som skal vise seg å være avgjørende i denne konkrete saken, for den dommer som ikke orker å utøve sine plikter.

Enhver borger har i utgangspunktet rett til å oppholde seg i Monaco i en sammenhengende periode på opp til tre måneder, uten visa. Dersom man har i tankene et lengre opphold, må man for nordmenns vedkommende søke om et Monégasque residence permit ("carte de séjour"). I søknaden må man legge ved bevis på nasjonalitet, vandel, bank-statement, fotografi, samt dokumentasjon på leieforhold eller eierforhold, og familieforhold. Einar søkte om slik oppholdstillatelse i 2003 og fikk den innvilget.

En person som har valgt å bosette seg i Monaco, må før ett år har gått fornye sin oppholdstillatelse. Villkårene for fornyelse er:

- a valid residence permit (carte de séjour)
- a title deed, a lease or an accommodation certificate proving that they have accommodation in Monaco
- a sworn statement that they reside in Monaco for more than six months a year or that it is their main centre of activity
- electricity bills from the past year, as well as any other documents proving residency in Monaco.

Einar Riis fikk fornyet sin oppholdstillatelse.

Når man har fått oppholdstillatelse (carte de séjour), besitter vedkommende visse rettigheter som ikke-residerende ikke har, deriblant retten til å registrere bil i Monaco. Dette må presiseres noe: Vedkommende må i tillegg til å ha residens i Monaco, også inneha et monegaskisk førerkort for bil for å få kjøretøyet registrert i Monaco. Som Jahre Ramm er klar over, eller åpenbart var oppfordret til å gjøre seg kjent med, hadde Einar et monegaskisk førerkort og en bil registrert i sitt navn i Monaco. Disse opplysningene alene beviser at Einar Riis hadde sitt faste bosted i Monaco også da han døde den 30. mai 2006.

Som en sidebemerkning bør følgende nevnes omkring Aabø-Evensens handlinger: Aabø-Evensens argumentasjon rundt sitt forsøk på å få retten til å tro at Einar Riis skal anses å ha vært boende i Norge i alle år, viser i seg selv at han har sveket Einar i de årene han liksom representerte Einar og Amelia Riis. Einar og Amelia var etter hvert blitt overbevist om at Aabø-Evensen var en sviker og at han arbeidet for løsninger som kom staten til gode. Dette var også årsaken til at Aabø-Evensen ble sparket. Aabø-Evensens tirader av falske anklager mot meg og Einar i sine skriv til de forskjellige domstoler den senere tid, beviser i seg selv at han fra dag én har løyet for Amelia, Einar og meg. Vi står her med klare beviser på at han har hatt skjulte og motstridende motiver for å "bistå" familien Riis.

Det bør også nevnes at den som søker om residens i Monaco, må kunne vise myndighetene at han har økonomiske tilganger til å kunne bo der i minst fem år uten inntekt. Søknadsprosessen krever en: "full financial disclosure – one must declare all property holdings and provide bank statements. Also, your Monaco bank (required by law) has to certify your finances as correct. Once residency is granted you can take full advantage of the Principality's tax haven status."

⁵ Krigshelten, jagerflygeren, konsulen og St. Olavs Ridder av 1ste klasse, Einar Riis foraktet Norge og norsk rettsvesen for det dette landet gjorde mot ham og hans familie, se gjerne testamentet av 28. august 2001, og oppholdt seg i Norge av én eneste grunn: Ivaretagelse av de rettssaker han gjennom generalfullmakter og andre avtaler førte på egne og Amelia Riis' vegne mot Norge og organer underlagt norsk statlig administrasjon eller kontroll.

Som Jahre Ramm er kjent med fra Aabø-Evensens brev av 5. september 2007, påstår han at alle midlene i Monaco egentlig tilhørte Amelia Riis. Tingretten har for lengst sett at Aabø-Evensens argumenter er et resultat av en meget skadet fantasi, men foretar seg likevel intet.

Sorenskriver Jahre Ramm var selvsagt oppfordret til å avklare Einar Riis' økonomi i Monaco i forbindelse med denne saken. Hun avsto, og pådro seg derved erstatnings- og straffansvar.

Dersom Jahre Ramm hadde foretatt denne undersøkelsen, hadde hun funnet at Monegaskiske myndigheter virkelig krevde en full financial disclosure av Einar Riis og hans formue. I forbindelse med Einar Riis' eiendomskjøp i Monaco høsten 2003, måtte Amelia Riis – i og med at Einar hadde oppgitt at han var gift med henne – skriftlig fraskrive seg enhver rett i eiendommen, hvilket hun gjorde den 30. oktober 2003. Med dette dokument frasa hun seg enhver rett til midlene, og bekreftet samtidig at midlene var Einar's. I motsatt fall kunne ikke myndighetene være sikker på hvem som eide Einars midler, hvor man da også kunne risikere det scenarioet at Einar plutselig sto uten penger i Monaco, og vilkårene for opphold ville ikke være tilstede.

Dette dokumentet ville Jahre Ramm ha fått tilgang til ved å gjøre jobben sin og henvende seg til Monegaskiske myndigheter. Hun avsto, og pådro seg derved erstatnings- og straffansvar.

Amelia Riis fikk sitt Carte de Séjour i april/mai 2006 alene fordi hun var gift med en som allerede bodde der, og som garanterte økonomisk for henne; Einar Riis. Hvordan sorenskriver Jahre Ramm klarer å vri på dette faktum til at Einar Riis ikke hadde bopel i Monaco den 30. mai 2006, må bli en gåte med to alternative løsninger: Enten står vi overfor en faglig særdeles svak dommer, som ikke har kjennskap til verken teoretisk eller praktisk juss – til stor fare for brukerne av tingretten, eller så står vi overfor en sorenskriver som er kjøpt, betalt og plassert i Asker og Bærum tingrett for å utføre et oppdrag.⁶

Aabø-Evensen på sin side gjør alt han kan for å forlede retten til å tro på ham. Også han er kjent med faktum i saken, og pådrar seg selv straffansvar i sine håpløse forsøk på å søke å villedde retten til å tro at Einar selv *trodde* at han hadde flyttet til Monaco, mens han i realiteten hele tiden – uten at han var klar over det selv – var fast bosatt i Norge.

Saksbehandlingen i Asker og Bærum tingrett synes å være helt ute av kontroll, og bærer i det ytre klart preg av kaos. Ser en nærmere på sakene finner vi klare trekk av en systematisk kampanje.

Jeg registrerer at Jahre Ramm sender kopi av brev til Ole Kristian Aabø-Evensen. På den annen side kan jeg ikke se at han representerer verken Amelia Riis, eller hennes to barn.

⁶ Kristin Helene Jahre Ramm's handlinger føyer seg inn i rekken av absurde domstolshandlinger i denne saken, jf 1.) Forliksrådsdommer Brit I. H. Andreassen, Oslo forliksråd, som ikke avviste men tvert imot behandlet en *skiftesak*, og av alle ting henviste denne deretter til Oslo tingrett (ingen dommer kan tillate megling over et testament eller en arv, når andre arvinger og kreditorer holdes utenfor). 2.) Advokat/dommer Hanne Tenden, Oslo byfogdembete, som avsier arrestkjennelse på et oppdiktet grunnlag som hadde blitt avdekket dersom Tenden hadde foretatt den minste kontroll av Aabø-Evensens og advokatfullmektig (falskelig titulert som advokat) Hugo Rolf Hansens historier. I stedet for å forkynne kjennelsen for undertegnede, fakset hun den over til TV2 (og familievennen journalist Mats Ektvedt) samtidig som hun aktivt søkte å holde kjennelsen hemmelig for meg. 3.) Ina Strømstad, Oslo tingrett, som ikke avviste men tvert imot behandlet en feilaktig henvist *skiftesak* anlagt i galt land og verneting, samtidig som at hun lar Amelia Riis' to barn fremstå som saksøkere til tross for at disse umulig kan ha rettslig interesse i og med at det påstås at uskifteattesten er gyldig. Alle disse absurde domstolshandlingene peker kun i én retning: statlig intervensjon og korrupsjon. Når så mange dommere foretar håpløst absurde handlinger i samme sak, står vi ikke lenger overfor tilfældigheter, men grov kriminalitet satt i system.

Representasjonen er i tilfelle kommet til gjennom straffbar handling, da han i perioden 17. til 21 august 2006 presset og truet Amelia Riis til et forlik med ham, under den straffbare trusselen om at han ville gå til rettssak mot meg dersom han ikke fikk hennes underskrift. Amelia Riis ble således tvunget til å signere forliket under disse omstendigheter, og forholdet er anmeldt til Riksadvokaten den 7. mai 2007.

Videre omkring "kaos" i Asker og Bærum tingrett: Uskifteattesten er utstedt av en konsulent uten fullmakt. Tre sorenskriverer har vært inne i saken bare på et halvt år. Én av disse synes å ha blitt fjernet og sparket oppover. Dokumenter er blitt borte eller er blitt gjemt bort i saken. Det produseres dokumentlister i ettertid. Andre dokumenter antedateres av retten selv. Sorenskriver Austbø's plutselige avgang og årsak holdes hemmelig. Konstitusjon av sorenskriver Jens-Sveinung Wegner holdes også hemmelig. Stillingen som konstituert sorenskriver og sorenskriver synes ikke å være utlyst, i ethvert fall holdes også disse opplysningene hemmelig. Jeg er ved Einar og Amelia Riis' testament utpekt som eksekutor. I tillegg er jeg kreditor og også nevnt som arving. Likevel nektes jeg innsyn i sakens dokumenter av Jahre Ramm. Aabø-Evensens brev til tingretten av 5. september 2007, som hevdes å være et svar på tingrettens henvendelse til Amelia Riis, er ikke engang satt opp i prosesskrifts form. Sorenskriver Jahre Ramm har ikke reagert på dette. Jahre Ramm burde i det minste være kjent med at når advokater skal henvende seg til retten på partens vegne så skal dette gjøres i prosesskrifts form, jf tvml §119, tredje ledd. Advokater har intet valg. *Hva* et prosesskrift er, og hvordan det i utgangspunktet skal forfattes, kan man lese om i tvml §120. Den ene dagen bor Amelia Riis i Norge, den neste bor hun i Monaco, og så bor hun visst i Norge igjen, fordi dette plutselig passet bedre. Tingretten aksepterer alle disse unnamanøvrene og mener at boet skal administreres av denne, mens justisdepartementet mener at boet administreres i Monaco. Brevet fra skattedirektoratet skulle vært returnert idet tingretten var på det rene med at boet ble administrert i Monaco. I stedet ga tingretten en instruks - på en gul lapp - til namsfogden om å utferdige en falsk Dødsfallsprotokoll. Kenneth Patrizio Riis' oppfordring til Asker og Bærum tingrett om å få en uttalelse fra tingretten om at det *ikke* er lagt frem noe testament i booppjøret, burde få tingretten til å forstå at uttalelsen var ment å skulle benyttes overfor notaren i Monaco for derved i straffbar hensikt å få tilgang til dødsboets midler. En rekke opplysninger fra Einar's nærmeste gir klare signaler på at Einar etterlot seg en arving før Amelia's tid. Jahre Ramm setter seg også på denne opplysningen og later som om den ikke eksisterer.

Arveloven §10 forteller sorenskriver Jahre Ramm at gjenlevende ektemake kun har rett til å sitte i uskiftet bo dersom særskilt livsarving samtykker. Jahre Ramm har fått mer enn tilstrekkelig med informasjon til å foreta undersøkelser omkring den omtalte sønnen i Italia. Dette er hennes plikt, jf tvml §85.

Arveloven §13 forteller Jahre Ramm at gjenlevende ektemake ikke har rett til å sitte i uskiftet bo dersom utsiktene til dekning forringes som følge av gjenlevendes skyldnader. Jahre Ramm er klar over at Amelia Riis er meg skyldig omkring kr 2.5 millioner. Videre er Jahre Ramm kjent med at Einar Riis i siste ligning er ført opp med null i formue, samt at Amelia er ført opp med omkring kr 5. millioner. Med den hastigheten Amelia bruker opp midlene i uskifteboet, hvor det bl.a. antas å renne ut penger til Ole Kristian Aabø-Evensen som på straffbart vis har kapret denne klienten, vil boet være tomt om ikke lenge, og muligheten for dekning til meg, og arvingen i Italia er dermed allerede sterkt forringet. Boet skal gjøres opp i Monaco, jf sl §8, og uskifteattesten skal med nødvendighet kalles tilbake.

Det er uklart hvorvidt Jahre Ramm har forstått det ansvar hun har påtatt seg ved å akseptere stillingen som sorenskriver. Jeg advarer herved igjen sorenskriveren og departementet om de økonomiske skader hun påfører meg, Einar Riis' dødsbo, Einar Riis' andre arvinger, samt andre kreditorer ved sine rettsstridige og straffbare handlinger.

I stedet for å forsøke å utføre sine plikter, søker den nye sorenskriveren å feie meg, mine og andres rettigheter bort med en usedvanlig arrogant uttalelse om at svar ikke kan påregnes. Hva er det hun driver med, egentlig?

Vi kan ikke tillate at offentlige stillinger besettes av mennesker som enten ikke vet hva de driver med, eller er satt der til å styre en gitt sak i en gitt retning. Med grunnlag i det som er sagt her forlanger jeg at sorenskriver Kristin Helene Jahre Ramm blir suspendert fra sin stilling, og at det reises avskjedigelsessak mot henne umiddelbart. Jeg informerer samtidig om at Jahre Ramm i dag også er anmeldt til Kongen i Statsråd, jf strpl §64, første ledd, første pkt.

Jeg finner det for øvrig nødvendig å nevne årsaken til at jeg her henvender meg til styrets leder i Domstoladministrasjonen og justisministeren: Sannsynligheten for at sorenskriveren vil reagere – på min reaksjon (som drives av et ønske om en rimelig og rettferdig behandling i mitt arbeid med å beskytte Einars, arvingenes, boets og mine interesser) over hennes svært spesielle og samtidig erstatningsbetingende måte å administrere en tingrett og en sak på – med ufundert rettergangsbet og politianmeldelse for trakassering av offentlig myndighet, er slik jeg har opplevd det offentlige tidligere – evident.

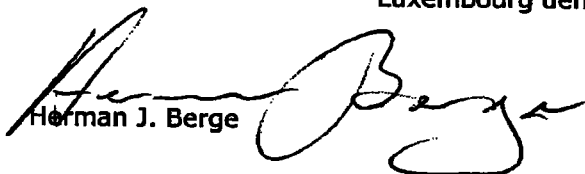
Bare på denne måten kan jeg håpe på forgang i saken, samtidig som man unngår nye usaklige reaksjoner fra sorenskriveren.

Jeg oppfordrer atter en gang justisministeren om å intervenere i saken, jf dl §37. Dersom justisministeren feiler i å intervenere, anmoder jeg om at statsministeren instruerer justisministeren til å handle i tråd med loven. Ved enhver forsinkelse fra regjeringen i forbindelse med en slik lovpålagt intervensjon, anmodes Domstoladministrasjonens styreleder å instruerer tingretten til å kalle tilbake uskifteattesten som ugyldig idet den er undertegnet av en saksbehandler uten bemyndigelse.

Både justisministeren så vel som styrets leder i Domstoladministrasjonen er erstatningsansvarlig for det tap dets ansatte påfører dødsboet etter Einar Riis. Pr i dag er verdiene av dødsboet (når vi ser bort fra allerede rettsstridig uttappede midler) omkring kr 30. millioner. Jeg blir foreløpig effektivt hindret av det offentlige Norge til å inndrive det resterende utestående beløp som Einar hadde krav på. Forståelig nok blir det for sorenskriver Jahre Ramm vanskeligere for hver dag å gjøre de riktige tingene riktig, idet stor skade allerede har blitt påført meg, boet, arvingen, og andre kreditorer som følge av Asker og Bærum tingretts handlinger. Dette fritar dog ikke for plikten til å handle.

Jeg ber om at de nevnte tiltak blir iverksatt innen 14 dager.

Luxembourg den 30. oktober 2007

Herman J. Berge

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

H.M.K. Harald V
Det Kongelige Hoff
Det Kongelige Slott
0010 Oslo

Luxembourg 25. juli 2008

Riksadvokat
Postboks 8002 Dep
0030 Oslo

Att : Kongen samt Riksadvokaten
Ad : Anmeldelse – Kristin Helene Jahre Ramm, Amelia Riis, Heidi Borgen, m.fl.
Saks nr : Riis-saken
Deres Referanser :
Vår Referanse :
Oversendelse : Fax og brev
Deres faks nr : +47 22 04 87 90
Antall sider : 10
Vedlegg : 1 (3 s)
Kopi : Svea Hovrätt (Å 16816-07); Riksdagens Ombudsmän JO (DNR 1476-2008); Riksåklagaren (ÅM- 2008/0345; AM-131858-07); Torstein Dahle; Justisminister Knut Storberget (Haag-konvensjonen); Borgarting Lagmannsrett (Lie-uskifteattest og utleggsbegjæring samt tilbakekalling av sikkerhetsklarering av sorenskriver Jahre Ramm); Høyesterettsjustitiarius (tilbakekalling av sikkerhetsklarering av førstelagmann Nils Erik Lie).

Anmeldelse av straffbare handlinger

Mandag 21. juli 2008 ble det igjen lagt en bunke med papir i min postkasse i Luxembourg. Bunken med papirer synes levert av en Huissier (Bailliff eller hovedstevnevitne), og synes å stamme fra/ha sin opprinnelse fra Asker og Bærum tingrett. Dette er dog bare antagelser idet ingen av dokumentene er i original, og ingen av dokumentene som angivelig er sendt fra domstolen er behandlet eller signert av en dommer. Videre viser det seg at det er sorenskriver Geir Engebretsen som har "bestilt forkyningen". Rekvirenten for forkyningen har for øvrig oppgitt falske opplysninger til offentlig myndighet i Luxembourg idet Engebretsen har oppgitt falsk adresse for Asker og Bærum tingrett. Rekvisisjonen viser også at Geir Engebretsen og hans overordnede, Per Gammelgård og Ina Elisabet Strømstad har tatt kontroll over alle saker mot meg i Norge, også sak som angivelig skal være reist i Asker og Bærum tingrett.

Papirene – som er returnert Justis- og politiministeren som rette myndighet, jf Haag konvensjonen – viser seg å være kopier av ett eller annet som "advokat" Ole Kristian Aabø-Evensen har rotet med, og bærer preg av å være en slags arbeidskopi hvor det er gjort notater og kommentarer i marginen av kopiene. Ingen av de papirer som ble slengt

inn i postkassen er levert i original. I og med at det er umulig å se eller fastslå hvem eller hvilket organ som har stemplet den såkalte stevningen, finner jeg det komplett uforståelig at den som står ansvarlig for denne spesielle forsendelsen overhodet har iverksatt forkynning. Spesielt alvorlig er det at dette kriminelle miljøet har ført sine handlinger over på annet lands territorium hvor de har villedet en Huissier til å fremstå som budbringeren for straffbare handlinger som trusler, trakassering, press, terror, tortur m.v.

Dersom et rettsdokument skal forkynnes (delges) for meg i Luxembourg, skal dette gjøres etter reglene i Haag konvensjonen (forkynningskonvensjonen). Dersom det er sorenskriveren i Asker og Bærum tingrett som står som ansvarlig for denne såkalte forkynnelsen, har denne tingrettens leder handlet mot bedre viten idet jeg flere ganger tidligere har veiledet henne hvordan et dokument skal forkynnes i Luxembourg. Hun; Lov og Rett-jenten Kristin Helene Jahre Ramm, har i denne sammenheng pådratt seg et vesentlig personlig erstatningsansvar som følge av sine handlinger mot meg og min familie. Dette kommer jeg kort tilbake til senere i denne anmeldelse.

Videre lå det ved denne bunken med papirer to brev som angivelig skal stamme fra Asker og Bærum tingrett. Det ene var "pålegg om tilsvar" tilsynelatende sendt ut 29. mai 2008, mens det andre brevet var "innkalling til hovedforhandling", også tilsynelatende sendt ut samme dag.

Vi står her overfor en rekke alvorlige straffbare handlinger, og vi ser samtidig et klart mønster i saken, i likhet med tidligere "ekspedisjoner" fra norsk offentlig myndighet:

Innkalling til hovedforhandling blir sendt ut før eller sammen med stevning og pålegg om tilsvar. Det samme ble gjort i sak nr 07-070348 for Oslo tingrett, hvor dommeren (Ina Elisabeth Strømstad, for øvrig medlem av det hemmelige kriminelle nettverket: Lov og Rett Jentene) på forhånd hadde bestemt seg for sakens utfall og derfor ikke fant det nødvendig å vente på at stevningen skulle forkynnes, men tvert imot avgjorde at saken var klar for beramning hvorpå hun innkalte til hovedforhandling. Først en uke etter at innkallingen var sendt ut, fant Strømstad det for godt å iverksette en form for forkynning som hun var kjent med at ikke ville bli godtatt i resten av Europa.

Jeg minner også om advokat Hanne Tenden som gikk enda lengre da hun etter oppdrag fra Lov og Rett-Jentene (som i realiteten er en undergruppe av den skjulte kriminelle organisasjonen H.M.K. Okkupasjonsberedskap (tidligere Stay Behind)) avholdt hemmelig rettergang i Oslo byfogdembete i april 2007, hvor hun uten dokumentasjon/bevis bestemte at Einar Riis var mentalt syk og utførte i all hemmelighet en arrestforretning vel vitende om at ingen av vilkårene for arrest var tilstede. Dette er grundig redegjort for i anmeldelse av 25. januar 2008.

Som tidligere nevnt er det antatt at det kun er én stat i den vestlige verden som fremdeles praktiserer hemmelig rettergang, og som praktiserer saksbehandling slik som her vist, hvor saksøkte nektes å gjøre seg kjent med stevninger før det innkalles til hovedforhandling, og det er altså Norge.

Mht de mistenkte dommerne som har medvirket i dette sakskomplekset, skal disse straffes for overtredelse av bl.a. straffeloven §60 a (straffbare handlinger utøvet som ledd i virksomheten til en organisert kriminell gruppe); strl kap. 11, særlig §110 (dommer som handler mot bedre viten); §117 a (tortur); §132 a (dommer som forbryter seg mot rettsvesenet); strl kap. 18 (dokumentfalsk, forfalskning av protokoller, dokumentlister og journaler); strl §266 (utpresning); strl §270 (prosessbedrageri); strl §276 c (påvirkningshandel); samt strl §317 (heleri og hvitvasking av midler bl.a. i Sveits og Bermuda).

Når en stevning kommer inn til en domstol er det en dommer som skal vurdere prosessforutsetningene. En vaskeassistent, telefonassistent, vaktmester, konsulent eller annen medarbeider i en domstol som ikke er ansatt som dommer, har verken forutsetninger eller mandat/kompetanse (les: Lov) til å foreta dommerhandlinger, så som å vurdere en stevning, vurdere prosessforutsetningene, vurdere hvordan et dokument skal forkynnes (delgivning), hvilke kanaler dokumentet skal forkynnes gjennom og under hvilke lover, om det er kommet inn tilsvær, vurdere domstollovens regler om forkynning og frister, vurdere om saken er tilstrekkelig forberedt (dvs, i det minste å sørge for at saksøkte har fått lov og anledning til å svare på anklagene), vurdere om administrasjonen av saken er i tråd med internasjonale avtaler, osv, osv. Dette er vurderinger som bare en dommer kan utføre. I den bunken med papirer som ble slengt inn i min postkasse her forleden dag, går det ikke frem ett eneste sted at *noen* dommer har sett på saken.

Jeg forstår ikke helt at fru Heidi Borgen har turt å gjøre det hun har gjort, nemlig å stå ansvarlig for forpurring av hva man i tråd med EMK forutsetter skal være en rettferdig rettergang.

Om fru Borgen er under press eller om hun bare er betalt under bordet for å gjøre dette, er for så vidt likegyldig. Hun har pådratt seg straffeansvar og skal dømmes for dette.

Herved anmeldes Heidi Borgen for å ha mot bedre viten påtatt seg en dommerrolle, og for å ha utført skadegjørende og erstatningsbetingende dommerhandlinger, dette til tross for at hun vet at hennes arbeidsinstruks ikke omfatter dommerhandlinger. Jeg krever at mitt erstatningskrav skal tas med i straffesaken mot Borgen.

Videre skal hun dømmes for å ha trakassert meg og min familie i Luxembourg vel vitende at den papirmassen hun har fått i hendene på ingen måte er en stevning i lovens forstand, og om det var en stevning burde Borgen ha undersøkt reglene omkring stevning og tilsvær i tvisteloven, samt domstolloven og Haag konvensjonen om reglene omkring forkynning i utlandet, hvor hun da som dommer hadde vært forpliktet til å følge disse reglene.¹ Hadde hun fulgt loven ville "stevningen" ha måttet bli å avvise.

Jeg kommer tilbake til dette nedenfor, men nevner allerede her at det synes som om Amelia Riis under trusler og press fra "advokat" Ole Kristina Aabø-Evensen ønsker å få kjent Einar og Amelia Riis' testament ugyldig. Asker og Bærum tingrett har i flere år tviholdt på retten til ikke å trekke tilbake den ugyldige Uskifteattesten som en konsulent har utstedt. Denne domstolen har derved ikke erkjent at det eksisterer et testament. Hadde det for Asker og Bærum tingrett eksistert et testament, ville denne tingretten ha vært tvunget til å kalle tilbake Uskifteattesten. Nå har *konsulentdommer* Borgen bestemt at det plutselig eksisterer et testament, og at dette testamentet skal gjennomgå en rettslig vurdering i fru Borgens tingrett.

En kan jo spørre seg hvordan konsulentdommer Borgen egentlig tenker seg at hun skal løse denne saken. Dette, at en kontorassistent mot bedre viten utfører og utøver dommerhandlinger, er én av grunnene til at dette dokumentet også går til riksadvokaten.

I denne forbindelse understreker jeg igjen det komplette kaos som i dag er avdekket omkring det daglige arbeid i norske domstoler.

I løpet av 1 ½ år har mer enn femten dommere pådratt seg alvorlig straffansvar samt vesentlige erstatningskrav under administrasjon av tomme, grunnløse og ikke minst utjenelige forsøk på å reise sak mot meg. Ikke én av disse dommerne har fulgt norsk

¹ Uten at dette er avgjørende, skal det likevel nevnes at Aabø-Evensen ikke har prosessfullmakt, at han arbeider ulovlig under no cure no pay for Amelia Riis, samt at Hugo Rolf Hansen er ansatt som advokatfullmektig, og derved ikke har lov til å fremstille seg som advokat.

eller internasjonal lov. Tvert imot. Det er som om en må sette seg ned og spørre; hvilke idioter er det som styrer disse dommernes handlinger? som gjengis nedenfor:

- Konsekvent hemmelig rettergang
- manipulering og forfalskning av dokumenter, dokumentlister, journaler
- beramning av hovedforhandlinger før stevninger er forkynt
- konsekvent og bevisst unnlattelse av å forkynne dokumenter
- "varsler" brev med tilsvar men nekter å sende det ut
- avholder hovedforhandling selv om brev med tilsvar ikke er sendt ut
- nekter dokumentinnsyn i sakene
- nekter hjelpeintervenient innsyn i saken og nekter hjelpeintervenient å snakke
- lyver om kjennelser – at kjennelser er avsagt til tross for at de ikke eksisterer
- Oslo tingrett administrerer saker for Asker og Bærum tingrett åpenbart i strid med domstolenes og dommernes uavhengighet, samt reglene om jurisdiksjon og kompetanse.
- Dommerne i Oslo tingrett og i Asker og Bærum tingrett tar imot ordrer fra Justis- og politidepartementet
- Dommerne i Oslo tingrett tar imot ordrer fra PST/POT-sjefen, Jørn Holme.

Dette er bare et lite knippe av – for meg og min familie – skadegjørende handlinger i saken, handlinger man normalt vil betegne som sinnssvake. Dette er handlinger som er foretatt av dommere (eller personer som av Kongen, i strid med lov, likevel er gitt lov å utgi seg som dommere), og som er blitt dokumentert i en rekke anmeldelser av disse dommerne. Ingen myndighet i Norge synes likevel å bry seg med disse dommernes kriminelle atferd, ei heller motivasjonen bak. Høyst sannsynlig er dommerne kjøpt opp eller på annen måte blitt infiltrert av det kriminelle og i følge Council of Europe (som Norge er medlem av) ulovlige nettverket; H.M.K. Okkupasjonsberedskap (tidligere Stay Behind).

Så langt har det gått at til og med POT/PST-sjef Jørn Holme har sett seg tvunget til å instruere dommerne i Oslo tingrett om hvordan de skal administrere saker mot meg.

* * *

"Stevningen" synes som nevnt å dreie seg om Amelia og Einar Riis' gjensidige testament av 28. august 2001, som nå synes deponert i original i Asker og Bærum tingrett. Sorenskriver Jahre Ramm har derved en automatisk plikt til å tilbakekalle den uskifteattest som en konsulent ga Amelia Riis den 20. juli 2008, noe hun likevel nekter å gjøre.

Jeg viser her til en rekke tidligere purringer om tilbakekalling av denne ugyldige uskifteattesten, som ble påklaget til Justis- og politiminister Knut Stoberget, uten at han har reagert.

Sorenskriveren har en plikt til å vurdere avvising av den såkalte stevningen idet alle frister har løpt ut, jf eksempelvis arveloven §70, annet ledd. Intet av dette er gjort, noe som isolert sett kan være forståelig i og med at domstolens arbeid med denne såkalte stevningen er overlatt til en konsulent. Dette legitimerer likevel ikke Asker og Bærum tingretts handlinger, ei heller Oslo tingretts handlinger, dersom det er Oslo tingrett som administrerer denne saken i Asker og Bærum tingrett, jf rekvisisjon for forkynning som er bestilt av Geir Engebretsen.

Amelia Riis har vært i besittelse av testamentet siden 28. august 2001 og hadde således en åpenbar plikt til å levere dette inn til Asker og Bærum tingrett i juni 2006. Videre står det som klart at Amelia Riis har begått en straffbar handling da hun løy til tingretten og sa at det ikke fantes noe testament – holdt tilbake opplysninger om dette, jf strl §166. Denne straffbare handlingen ble gjort i den hensikt å underslå boet, med bistand fra en av kreditorene i boet, Ole Kristian Aabø-Evensen. Jeg legger her ved Einar Riis' notat av 3. september 2002, hvor Ole Kristian Aabø-Evensen både på s. 1 så vel som på s. 3 fremstår som kreditor.

Bilag nr 1 : Einar Riis' notat av 3. september 2002, hvor den aktuelle delen lyder slik:

" Okå redegjorde at han hadde måttet regne med 2000 kroners timekostnad overfor partnerskapet i KPMG, mens han bare korrektmessig kunne belaste 585,-. Jeg sa at jeg hadde sagt til ham da vi begynte saken at vant vi frem med et større beløp, så ville vi betale ham differansen...Okå sier at hvis vi får 43 mill., så må vi betale ham de pengene han har tatt ut, 2 mill. + 2 mill til Svendsen – vi får begge saksomkostningene = 5 mil. Kr. + at vi må betale de andre rettssakene. De kan legge beslag på 10 – 30 mill. kr."

Notatet viser at Aabø-Evensen arbeider med tre regnskaper; ett offentlig overfor domstolene, ett privat overfor sin arbeidsgiver KPMG, og ett semiprivat overfor sine klienter. Sistnevnte er hva man ofte kaller svart arbeid, mens de to første regnskapene vanligvis benevnes som bedrageri. Ole Kristian Aabø-Evensen er for lengst anmeldt for disse forhold, og jeg forutsetter at Riksadvokaten tar til seg denne informasjonen i den videre etterforskning av Aabø-Evensen.

Som det også fremgår av dette notatet har Aabø-Evensen overfor sin arbeidsgiver skrevet fakturert timer med timesatsen; 2.000,- for den s.k. Skiftesaken. Aabø-Evensen ble av tingretten betalt kr 585,- pr time under fri rettshjelp. Idet han fikk utbetalt kr. 1.8 millioner skulle det arbeidet Aabø-Evensen/KPMG har nedlagt i saken tilsvare omkring 3.077 timer. Dette timetallet er åpenbart ikke troverdig, jf KPMG's regnskaper for 1999-2000.

Av notatet fremgår det altså at Aabø-Evensen/KPMG har fakturert Riis med kr 2.000,- pr time. Med andre ord har Aabø-Evensen fakturert Riis for kr 6.154.000,- hvilket tilsvarer et tap for KPMG på omkring kr 4.354.000,-.

I følge Ole Kristian Aabø-Evensen skylder derved Amelia og Einar Riis ham (eller KPMG) godt over kr 4. millioner. Denne oppfatningen har Aabø-Evensen/KPMG gitt Riis å forstå, noe som vi ser igjen av Einars notat.

Eiendommene i Sverige er allerede underslått, dvs overført til Amelia Riis, i strid med svensk lov (et internasjonalt dødsbo kan i følge svensk lov ikke gjøres opp før det er 1) oppnevnt boutredningsmann og 2) boets eiendeler i Sverige er registrert. Dødsboet er fremdeles ikke registrert, to år etter Einars død. Som testamentets eksekutor har jeg anmodet tingsrätten om å bli oppnevnt som boutredningsmann), og ved hjelp av den ugyldige uskifteattesten. Denne uskifteattesten er på straffbart vis også blitt benyttet til å tilegne seg boets bil i Norge, samt boets bankkonti i Norge.

Jeg anmelder herved Amelia Riis for de nevnte forhold, samt at jeg krever at kompetent myndighet iverksetter medisinsk undersøkelse av Amelia Riis med hensikt å få avklart 1) hvorvidt hun er strafferettslig tilregnelig, og 2) hvorvidt hun er prosessdyktig, jf den såkalte stevningens s. 10, hvor det tilkjennegis at Amelia Riis er så gammel at det ikke er nødvendig at saksøkte (meg) gjøres kjent med stevningen før det innkalles til hovedforhandling. Dette hastverket kan oppfattes som om Amelia Riis er i ferd med å dø, hvilken dag som helst.

Abbø-Evensen skriver i den såkalte stevning at han regner med at Amelia Riis "kan gå tapt" innen kort tid og i hvert fall innen utgangen av året (dette siste må man kunne konkludere med i og med at Aabø-Evensen har gått så langt at han har betalt Lov og Rett-jentene for å få berammet hovedforhandling **uten** å forkynne stevningen for meg, eller i det hele tatt nevne for meg at det eksisterer sak mot meg). Dersom Aabø-Evensen er redd for at hans vitner skal gå tapt, har han anledning til å kreve rettslig avhør av de vitner som står i fare for å gå tapt. Forventet tap av klienter skal selvsagt ikke gå ut over min rettsikkerhet.

Det er klart at Amelia Riis her blir utnyttet av Ole Kristian Aabø-Evensen, jf anmeldelser til Riksadvokaten av 7. mai 2007 m.fl. hvor det dokumenteres hvordan hun ble truet og presset til å betale ham penger, inngå forlik, gå over til ham og å gå til sak mot meg.

Siden Aabø-Evensen er ført opp som kreditor i det aktuelle testamentet av 28. august 2001 med personlig krav, samt at Amelia Riis' handlinger åpenbart bærer preg av mental forstyrrelse og/eller press og trusler, krever jeg at kompetent myndighet oppnevner verge for Amelia Riis.

Aabø-Evensen kan for øvrig ikke opptre som prosessfullmektig for noen av partene i denne saken, idet han står oppført som kreditor i dødsboet etter Einar Riis, i tillegg til at han er under politietterforskning for alvorlige straffbare handlinger som advokat. Dette er Norge kjent med, likevel er denne kriminelle personen gitt ubegrenset spillerom for sin virksomhet sammen med Arbeiderpartiets mest aktive løpegutt, advokaten Ingjald Ørbeck Sørheim. Det er – som tidligere nevnt – Kongens plikt å sørge for at Norge følger internasjonal lov og avtaler, og avviker denne terrorvirksomheten mot meg.

Ukjent sønn – Italia

Stevningen som Aabø-Evensen antakelig på vegne av Amelia Riis har levert, skal også forkynnes for den ukjente sønnen i Italia som Amelia Riis fremdeles holder hemmelig i den hensikt å frata ham hans lovbestemte arv. Handlingen er straffbar, jf forutsetningsvis strl §166.

I denne sammenheng kan vitnet Fru Anne Lise Sellæg (stevnet for Oslo tingrett i sak sak nr 07-070348) være behjelpelig med opplysninger. Sorenskriveren har for øvrig plikt til å kontakte Utenriksdepartementet med krav om rettslig bistand i Italia for å spore opp denne arvingen av Einar Riis, noe hun har nektet å gjøre i snart ett år.

Eventuelle videre kriminell virksomhet mot meg i Norge må stanses inntil denne arvingen er funnet og inntil lov og rett igjen er blitt gjenopprettet i Norge.

Amelia Riis, som sitter med både navn og adresse på denne sønnen, og som i følge Aabø-Evensen står i fare for å gå tapt, har det selvsagt i sin makt å gi Asker og Bærum tingrett og/eller norske myndigheter de nødvendige detaljer om denne sønnen, slik at hennes "sak" ikke stopper opp som følge av henne selv.

Jeg ønsker igjen å minne norske myndigheter om det uløselige problemet som oppstår når man – som sorenskriver Jahre Ramm vil det – ønsker å beholde både Uskifteattest og Testament i en og samme sak.

Norske myndigheter bør etter hvert kunne se at det ikke lar seg gjøre å godkjenne eller utstede uskifteattest når det nå så klart eksisterer et testament og en arving i Italia i tillegg til alt det som i tidligere korrespondanse med norske myndigheter er dokumentert og som sammen eller hver for seg vil umuliggjøre en uskifteattest. Mot denne bakgrunn krever jeg igjen at norske myndigheter med nødvendig kompetanse tilbakekaller uskifteattesten umiddelbart.

Kristin Helene Jahre Ramm – Medisinsk undersøkelse

Det synes som om sorenskriver Jahre Ramm er klar over at hun står overfor straffbare handlinger, både mot Amelia Riis så vel som mot meg og dødsboet til Einar Riis, idet nettverksmedlemmet Jahre Ramm lar en konsulent ta ansvaret for hennes arbeid og brev.

Jahre Ramms handlinger i denne saken, fra den dagen hun av Arbeiderpartiet ble plassert i Asker og Bærum tingrett, gir helt klare og utvetydige signaler om mentale avvik/mental svikt, og jeg krever – som tidligere begjært – at Kongen iverksetter tvungen psykiatrisk vurdering av Kristin Helene Jahre Ramm.

I denne saken er det også særlig viktig å få en avklaring omkring sorenskriver Jahre Ramms – tidligere Arbeiderpartiansatt på statsminister Stoltenbergs kontor – formelle status som siktet for spionasje (jf lekkasje på statsminister Bondeviks kontor). Så langt vi kan se har Jahre Ramm fremdeles status som siktet i spionasjesaken, dette da Torstein Dahles anmeldelse ikke er henlagt av Kongen, jf strpl §64. Riksadvokaten har verken henleggelses eller delegasjonsmyndighet i denne saken.

Dagbladet avslørte den 13. februar 2008 at sorenskriveren Jahre Ramm er medlem av et hemmelig kvinnelig juristnettverk som kontrolleres av flere utlendinger, deriblant Manuela Ramin, fransk statsborger, og Vigdis Vevstad. Ramin uttalte til Aftenposten den gang at hun var blitt vervet inn i dette kriminelle nettverket i 1986, i Brussel. Det var nettverkets Vigdis Vevstad – under dekk historien som justisråd ved EU-delegasjonen i Brussel – som hadde spanet opp Ramin og senere vervet henne. Vevstad er gift med Trygve G. Nordby. Da Nordby fikk problemer i UDI, og hans handlinger skulle granskes, infiltrerte naturlig nok Lov og Rett Jentenes nettverk granskingsutvalget på en slik måte at Nordby kunne gis beskyttelse.

Med dette anmoder jeg Kongen og Riksadvokaten om å iverksette etterforskning av de nevnte forhold, med sikte på å dømme de nevnte personer, og alle andre personer/nettverkt/forbund som måtte dukke opp som medvirker under en reell og lovmessig etterforskning.

Jeg minner igjen om at Norge påfører meg og min familie stor skade ved å tillate og ikke minst medvirke til denne lovløse virksomheten mot meg, som stadig øker i omfang.

Kongen og Riksadvokaten er gjennom internasjonale avtaler forpliktet til å beskytte meg og min familie mot dette kriminelle miljøet/forbundet/nettverket og dets skadegjørende handlinger, jf bl.a. EMK samt Grunnloven §110 c.

På egne vegne, samt på vegne av Einar Riis' dødsbo

Herman J Berge
Testamentets Eksekutor

Luxembourg 25. juli 2008

3. september 2002. Møte på Ole Kristian Aabø-Evensens kontor

(Okå)

=====

Vi fikk rensset ut luften for en rekke pending kjedeligheter. Han redegjorde for at vi hadde dolket ham i ryggen. Jeg sa at det var meg som hadde bestemt politianmeldelsen mot Ole Lund, og det var meg han måtte være sint på og ikke Herman. Jeg sa at det var Ameliga og jeg selv som hadde truffet avgjørelsen og nettopp at det ikke hadde noen hensikt å snakke med Okå, for han ville bare ha stoppet politianmeldelsen, og det ville vi ikke ha.

Okå sa at han så fire muligheter for politianmeldelsen

1: ikke spesielt skadelig for saken Okå fører

2: etterforskningen frikjenner Ole Lund - meget uheldig

3: en løsning verre enn frikjennelse - maksimalt uheldig for ham

4:

Jeg utelukker ikke at vi hadde unnlatt politianmeldelsen hvis vi hadde snakket med Okå. Han har vært politimann. Han viste klart hvordan saken ville bli behandlet og det var forsåvidt grunnner som vi ikke hadde noen rett til å feie til side.

Han mentge at Herman var mest ansvarlig for Herman anbefalte politianmeldelsen uten at forklare oss de 4 negative konsekvensene - hvorav 2 svært skadelig for Okå. Jeg insisterte på at han måtte holde meg ansvarlig og ikke Herman, og da ble luften renere. Han ble mildere. Han hadde trukket seg tilbake og satt bare og ventet for å se de endelige resultatene.

Så snakket vi om statssaken. Okå begynte med å si noe om at han ikke stolte på Herman og at han følte at Herman var en som praktiserte etterpåklokskap, mens han egentlig ikke hadde erfaring til å kunne bedømte konsekvensen av politianmeldelsen for de rettssakene som Okå arbeidet med. Jeg fikk stort sett de samme historiene som jeg har hørt før, men jeg kom så langt at Okå nu skal tenke på å gå i samarbeide om statssaken og bygge inn godtgjørelse for Herman, under fri rettshjelps-situasjonen.

Okå redegjorde at han hadde måttet regne med 2000 kroners timekostnad overfor partnerskapet i KPMG, mens han bare korrektemessig kunne belaste 585,- Jeg sa at jeg hadde sagt til ham da vi begynte saken at vant vi frem med et større beløp, så ville vi betale ham differansen. Jeg tenker da på et beløp på minst 50 mill. kr. og oppover.

Jeg nevnte at vi ser på hans situasjon som betalt av staten, våre motparter, og at hans situasjon derfor er spesiell for oss, og at han er redd for både Ole Lund og Aasland og alle de andre gjerningsmennene. Han gikk til tavlen og skrev at han mener at han er den beste til å føre våre saker. Etter der skrev jeg at for Riisfamilien tror og håper jeg at jeg er den beste. Så lo vi begge.

Vi fikk ikke snakket om vidnespørsmålene for han redegjorde for alle sine holdninger og tanker og strategier, så da vi hadde diskutert samarbeidet og åpnet opp for at det må vi forsøke å få igang, så var klokken 18. Jeg fortalte om 10 mill. tilbudet til Herman Berge, uten å si danskens navn. Okå sa at det var vanskelig å forstå hvorfor han ikke hadde fått lignende tilbud.

Jeg fortalte om situasjonen med 43 mill.kr. dommen. Han er enig i at det er mest sannsynlig at Høyesterett bestemte 43 mill.kr. beløpet og at det ble gitt av Høyesterett til dommer Hoff og ikke omvendt at Hoff avsa 43 mill.dommen og at hun ga den beskjeden til Høyesterett.

Jeg redegjorde at Dørums tilbud var en felle og at vi nu visste at den var ment å skulle lukke alle Riis' rettssaker. Her hadde han lite kommentarer å komme med. Vi snakket om sjangsene for å vinne frem og Okå sa at han mente bestemt at han hadde noen argumenter oppe i ermet som gjorde at det var muligheter for at vi kan få medhold. Jeg vet ikke om han sa dette for å styrke sin egen posisjon slik at ikke vi tok Falkefjellsaken over til Herman Berge eller om det var andre strategimotiver bak - men han sa også at etter at staten anket Hoff dommen, så måtte vi anke, og etter det nevnte han ikke noe om at det var så galt at vi anket.

900 000 til Kvernberg:

Han syntes at det var svært mye, men jeg nevnte at hvis det var for Kvernberg og arbeidet av hans 4 - 5 menn og at betalingen også skulle dekke 3 - 400 000 til Herman Berge, så er beløpet ikke så enormt urimelig. Sammenlignet med Okå som sto 3 måneder i Retten blir det en stor betaling fra Kvernbergs side, men ikke så helt urimelig. Kvernbergs folk har jo arbeidet tross alt fra februar - da ble han godtatt i retten, så da har de arbeidet i 6 - 8 måneder.

Okå 03/d0

Jeg snakket med Okå i møtet idag, hvor jeg sa at Helge har bidratt og jeg vil tro at Okå har ringte med Helge og rådet ham til å levere dokumentene og antagelig har Okå fortalt at Kvernberg har sendt en regning på 900 000 kr., så nu ønsker plutselig Helge å levere dokumentene. Helge ringte idag og vi har lovet ham 1000 kr.

Okå sier at hvis vi får 43 mill., så må vi betale ham de pengene han har tatt ut, 2 mill. + 2 mill til Svendsen - vi får begge saksomkostningene = 5 mill.kr. + at vi må betale de andre rettssakene. De kan legge beslag på 10 - 30 mill.kr.

=====

Denne saken er hentet fra VG Nett.

URL: <http://www.vg.no/pub/vgart.hbs?artid=6216485>

Yrkessjåfør tatt med 4,14 i promille

- slapp fengsel

TRONDHEIM (VG) Stjørdalsmannen hadde så mye alkohol i blodet at han skulle vært død. I stedet kjørte han bil. Men han slipper å sone i fengsel for rekordpromillen på 4,14.

Av Kim Riseth

Stjørdalsmannen er yrkessjåfør. Fordi han gikk med på et promilleprogram i regi av Kriminalomsorg i frihet, slipper han fengsel. I stedet skal han møte opp til gruppesamlinger en gang i uken i tre måneder. Mannen i slutten av tyveårene ble idømt 7000 kroner i bot av dommerfullmektig Hugo Rolf Hansen i Stjør- og Verdal herredsrett.

- Jeg innrømmer at straffen umiddelbart kan skjære i øynene. Her er det ikke snakk om å gjøre mannen en tjeneste, men å gjøre samfunnet et tjeneste. Han har innrømmet at han har et alkoholproblem. Det ville være enklere for ham å sone i fengsel enn å holde seg edru og delta i promilleprogrammet. Poenget er å få ham til å slutte å kjøre i fylla, sier Hansen.

Kjørte i grøfta

Fyllekjørerere med langt mindre promille alkohol i blodet enn utrolige 4,14 blir vanligvis dømt til minst 45 dager og opptil 100 dagers ubetinget fengsel, og minst 10 000 kroner i bot.

Den vanvittige fyllekjøringen skjedde i april i fjor. Mannen gjorde et forsøk på å kjøre fra et boligfelt. Etter 500 meter skulle han inn på en trafikkert vei, men kjørte rett over veien og i grøfta. Fordi han har vært uten inntekt siden hendelsen, ble boten satt så lavt.

- Det hadde nok vært mulig å idømme ham fengselssoning først, og så promilleprogram etterpå, innrømmer Hansen.

- Det blir en avveining om straff eller å forsøke og få bukt med problemet, sier dommerfullmektigen.

Stjørdalsmannen ble i dommen ilagt 24 dagers betinget fengsel og en prøvetid på to år.

VG 12.02.2001

HJELPER PROMILLEDØMTE: Leder Gunnar Brevik (bildet) i Kriminalomsorg i frihet i Nord-Trøndelag gir mannen med ufattelige 4,14 i promille en sjanse utenfor fengsel. Foto: 0

Innholdet i utskriften er vernet etter åndsverklovens regler. Utskriften er kun til privat bruk og kan ikke benyttes på annen måte. Kopiering eller spredning av innholdet krever avtale med rettighetshaver eller Kopinor.

Testament mellom Amelia og Einar Riis 28. juli august 2001.08.28

Partene har 100 % felleseie fra svært mange år tilbake. Men det gjelder følgende særbestemmelser. Amelia skal ha 30 % av den fellesformue familien får utbetalt fra de forskjellige pågående rettssaker, erstatningssøksmål som pågår eller vil bli oppstartet, når slike dommer fører til utbetalinger til Riis familien. Disse 30% skal A.R. få ha og beholde helt for sitt eget bruk og disponering, uansett.

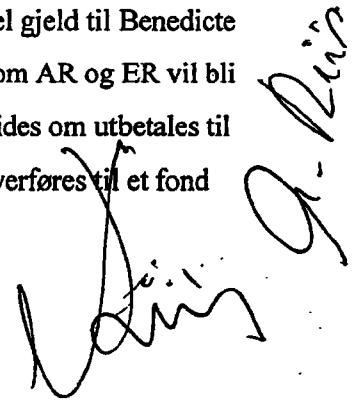
Einar Riis skal ha utlevert til seg de resterende 70 % av slike formuesmidler som blir dømt tilbakelevert Riis, eller oppnådd ved forlik eller annen måte.

Fellesformuen skal ansees å være alle de midler som blir innbetalt i alle de rettssaker som pågår eller som blir oppstartet også etter 27. juli 2001, som for eksempel fra 1) Skifterettssaken 2) Falkefjell/KO saken 3) erstatningssøksmålet mot Staten kalt Statssak 3, og med alle dens eventuelle forgreninger og 4) alle pågående rettssaker og erstatningssøksmål som føres i Bergen av Elvebakk, eller andre.

Av de 30 og av de 70 % som partene AR og ER eventuelt får utbetalt, skal det ved hver endelig avsluttet tvist, uavkortet utbetales 30 % til AR og 70 % til ER, men først når gjeld (som AR og ER er enige om at må betales) er tilbakebetalt. Herman Berge skal betales sine tilgodehavender som advokatsalær. HB skal betales 50 % fra AR og 50 % fra ER av de totale beløp hver av oss får utbetalt netto. . Oppgjøret til HB skal skje med 10 % utbetaling av de netto beløp AR og ER selv får utbetalt, og når disse utbetalingene er definitivt mottatt, og da fra hver av de respektive rettssaker, erstatningssøksmål eller fra eventuelle forlik.

Utbetalingene til HB skal skje kort etter at AR og ER har fått seg utbealt sine beløp.

Fra de netto beløp AR og ER får seg utbetalt, skal der tilbakebetales gammel gjeld til Benedicte Riis Duryea og Kenneth Patrizio Riis, pluss et beløp som forskudd på arv, som AR og ER vil bli enige om. Oppstår det noen tvist mellom våre to barn, skal det beløp det strides om utbetales til HB, som får ha ansvaret med å foreta en rettferdig fordeling, eller beløpet overføres til et fond under HBs regi, for videreutvikling av "Rettsnorge".

HB skal videre opptre, efter vår vilje, som eksekutor for AR og ERs dødsbo, og gjøre opp med alle kreditorkrav som måtte bli rettslig riktig fremmet mot boet og hvor krav mot vårt bo fremmes av noen..

Dette kan gjelde personlige krav fra følgende personer : 1) Tore Engelschiøen, 2) Per Steina, 3) Einar Kavli, 4) Ole Kristian Aabø-Evesen, 5) Dag Andersen, 6) Nils Sandum, 7) Dag Tangen, 8) avisfolk, 9) Kåre Valebrokk, 10) Geir Imset, 11) Ektvedt TV2, 12) Erling Folkvord.

Det kan komme andre nye navn i tillegg.

Helge Elvebakk har en avtale med AR og ER hvorved vi skal gi ham 10 % av de beløp han klarer å nå frem til fra Rekstens dødsbo/konkursbo i Bergen. Der skal det etter hans sigende nu eksistere ca. 150 mill.kr. . Eller av det beløp som HE klarer å vinne frem til som "dividende krav" Riis familien må tilkjennes av Rekstenmidlene noe sted i Bergen. .Blir beløpet som blir utbetalt Riis ikke 150 mill kr. men bare 12 og 13 mill.kr. satt av til Riis familien enten med eller uten tillegg av renter – men slik at der blir utbetalt et meget, meget mindre beløp, skal HE\ s beløp hele tiden da være 10 %, men dog ikke under 5 mill.kr.

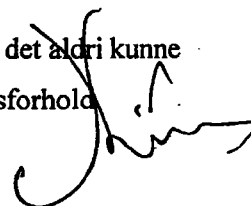
Dette testamentet er satt opp for å være 100 % sikre på at der ikke vil kunne oppstå kjeggel eller strid når ER eller AR dør, og spesielle krav kan bli gjort gjeldende mot gjenlevende.

Fordi begge våre barn er bosatt i utlandet og maksimalt fjerne fra Norge, og vi er blitt fravindlet våre formuesmidler – nettopp fordi vi ikke var kontinuerlig tilstede i Oslo, anser videt maksimalt viktig at en norsk juridisk kvalifisert tas inn i denne meget store finanssaken for å kunne være tilstede i Oslo og forsvare AR og Ereller deres bo og ivareta de to barns interesser på en 100 % skikkelig måte.

Om AR og ER inngår forlik til andre beløp enn de angitte basisbeløpt på 14 mill. US dollars og renter løpende fra 12. november 1974, og med maksimale rentes renter frem til beløp tilbakebetales Riisfamilien, så skal oppgjør utregnes efter forliksbeløpene.

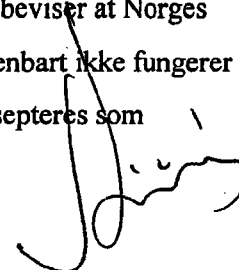
Hvis ekteskap ingåes av AR eller Er med utenforstående tredje person, så skal det aldri kunne forandre dette testamentet, eller kunne bringe inn andre, nye arvinger, aarvingsforhold

G. Ruita

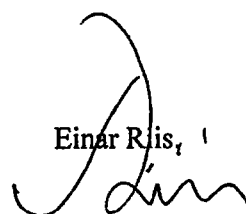
Denne avtale kan bare endres hvis AR og ER begge gir sine skriftelige samtykker.

Ingen norske dommere eller domstoler skal noen gang dømme over dette testamentet eller endre de viljer AR og ER har bestemt i dette testamentet. Denne klausul er tatt med fordi voldgiftsdommerne Gunnar Aasland, jusprofessor Sjur Brækhus og adv.Knut Rasmussen mandag 28. april 1975, avsa en voldgiftsdom imot Riisfamilien på at en arveutløsningsavtale av 5.april 1974, skulle være null and void. Dette hadde aldri noen av partene nedlagt påstander om. Men dommen ble allikevel avsagt og er blit etterlevet foreløpig over 27 år, hvilket beviser at Norges Rettsvesen er å anse full av.kriminelle dommere og at domstolene i Norge åpenbart ikke fungerer i rettferdighetens interesser. Derfor kan slike dommere og domstoler, ikke aksepteres som kvalifisert og troverdige til å utøve rettferdighet heller i forbindelse med gjennomføringen av dette testamentet..

Lysaker, 28. august 2001.08.28

Amelia Riis,

Einar Riis,

vidner:

Nathalie AUREGLIA-CARUSO
 NOTAIRE
 Principauté de MONACO

Testament mellom Amelia og Einar Riis 28. juli august 2001.08.28

Partene har 100 % felleseie fra svært mange år tilbake. Men det gjelder følgende særbestemmelser. Amelia skal ha 30 % av den fellesformue familien får utbetalt fra de forskjellige pågående rettssaker, erstatningssøksmål som pågår eller vil bli oppstartet, når slike dommer fører til utbetalinger til Riis familien. Disse 30% skal A.R. få ha og beholde helt for sitt eget bruk og disponering, uansett.

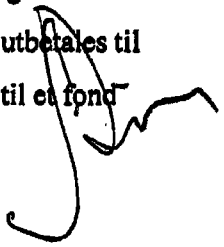
Einar Riis skal ha utlevert til seg de resterende 70 % av slike formuesmidler som blir dømt tilbakelevert Riis, eller oppnådd ved forlik eller annen måte.

Fellesformuen skal ansees å være alle de midler som blir innbetalt i alle de rettssaker som pågår eller som blir oppstartet også etter 27. juli 2001, som for eksempel fra 1) Skifterettssaken 2) Falkefjell/KO saken 3) erstatningssøksmålet mot Staten kalt Statssak 3, og med alle dens eventuelle forgreninger og 4) alle pågående rettssaker og erstatningssøksmål som føres i Bergen av Elvebakk, eller andre.

SE P.S.
 Av de 30 og av de 70 % som partene AR og ER eventuelt får utbetalt, skal det ved hver endelig avsluttet tvist, uavkortet utbetales 30 % til AR og 70 % til ER, men først når gjeld (som AR og ER er enige om at må betales) er tilbakebetalt. Herman Berge skal betales sine tilgodehavender som advokatsalær. HB skal betales 50 % fra AR og 50 % fra ER av de totale beløp hver av oss får utbetalt netto. Oppgjøret til HB skal skje med 10 % utbetaling av de netto beløp AR og ER selv får utbetalt, og når disse utbetalingene er definitivt mottatt, og da fra hver av de respektive rettssaker, erstatningssøksmål eller fra eventuelle forlik.

Utbetalingene til HB skal skje kort etter at AR og ER har fått seg utbealt sine beløp.

Fra de netto beløp AR og ER får seg utbetalt, skal der tilbakebetales gammel gjeld til Benedicte Riis Duryea og Kenneth Patrizio Riis, pluss et beløp som forskudd på arv, som AR og ER vil bli enige om. Oppstår det noen tvist mellom våre to barn, skal det beløp det strides om utbetales til HB, som får ha ansvaret med å foreta en rettferdig fordeling, eller beløpet overføres til et fond under HBs regi, for videreutvikling av "Rettsnorge".

A. Riis

HB skal videre opptre, efter vår vilje, som eksekutor for AR og ERs dødsbo, og gjøre opp med alle kredittkrav som måtte bli rettslig riktig fremmet mot boet og hvor krav mot vårt bo fremmes

Nathalie AUREGLIA-CARVALHO
NOTAER.
Principal

COPIE

Dette kan gjelde personlige krav fra følgende personer : 1) Tore Engelschiøen, 2) Per Steina, 3) Einar Kavli, 4) Ole Kristian Aabø-Evesen, 5) Dag Andersen, 6) Nils Sandum, 7) Dag Tangen, 8) avisfolk, 9) Kåre Valebrokk, 10) Geir Imset, 11) Ektvedt TV2, 12) Erling Folkvord.

Det kan komme andre nye navn i tillegg.

Helge Elvebakk har en avtale med AR og ER hvorved vi skal gi ham 10 % av de beløp han klarer å nå frem til fra Rekstens dødsbo/konkursbo i Bergen. Der skal det etter hans sigende nu eksistere ca. 150 mill.kr. . Eller av det beløp som HE klarer å vinne frem til som "dividende krav" Riis familien må tilkjennes av Rekstenmidlene noe sted i Bergen. .Blir beløpet som blir utbetalt Riis ikke 150 mill kr. men bare 12 og 13 mill.kr. satt av til Riis familien enten med eller uten tillegg av renter – men slik at der blir utbetalt et meget, meget mindre beløp, skal HE' s beløp hele tiden da være 10 %, men dog ikke under 5 mill.kr.

Dette testamentet er satt opp for å være 100 % sikre på at der ikke vil kunne oppstå kjeggel eller strid når ER eller AR dør, og spesielle krav kan bli gjort gjeldende mot gjenlevende.

Fordi begge våre barn er bosatt i utlandet og maksimalt fjerne fra Norge, og vi er blitt frasvindlet våre formuesmidler – nettopp fordi vi ikke var kontinuerlig tilstede i Oslo, anser vi det maksimalt viktig at en norsk juridisk kvalifisert tas inn i denne meget store finanssaken for å kunne være tilstede i Oslo og forsvare AR og ER eller deres bo og ivareta de to barns interesser på en 100 % ærlig og rettferdig, rettsriktig skikkelig måte.

Om AR og ER inngår forlik til andre beløp enn de angitte basisbeløpt på 14 mill. US dollars og rentes renter løpende fra 12. november 1974, og med maksimale rentes renter frem til beløp tilbakebetales Riisfamilien, så skal oppgjør utregnes etter forliksbeløpene.

Hvis ekteskap ingås av AR eller ER med utenforstående tredje person, så skal det aldri kunne forandre dette testamentet, eller kunne bringe inn andre, nye arvinger, arvingsforhold.

Denne avtale kan bare endres hvis AR og ER begge gir sine skriftelige samtykker.

G. Riis

Ingen dommere eller domstoler skal noen gang dømme over dette testamentet eller endre prinsippene de har bestemt i dette testamentet. Denne klausul er tatt med fordi

voldgiftsdommerne Gunnar Aasland, jusprofessor Sjur Brækhus og adv.Knut Rasmussen mandag 28. april 1975, avsa en voldgiftsdom imot Riisfamilien på at en arveutløsningsavtale av 5.april 1974, skulle være null and void. Dette hadde aldri noen av partene nedlagt påstander om. Men dommen ble allikevel avsagt og er blit etterlevet foreløpig over 27 år, hvilket beviser at Norges Rettsvesen er å anse full av.kriminelle dommere og at domstolene i Norge åpenbart ikke fungerer i rettferdighetens interesser. Derfor kan slike dommere og domstoler, ikke aksepteres som kvalifisert og troverdige til å utøve rettferdighet vedrørende vårt testament. eller i forbindelse med gjennomføringen av dette testamentet..

Lysaker, 28. august 2001.08.28

COPIE

Amelia Riis,

Einar Riis.

vidner:

P.S. Jeg synes denne setningen kan misforståes, slik at med en gang AR og ER får utbetalt et beløp, skal HB ha halvparten av dette. Men slik er det IKKE ment. Av de 10 % som skal utbetales HB, skal AR og ER sørge for utbetalingen fra sine beløp, med en halvpart hver.

P.S.2

Hvis noen av partene ettersom tiden går, ser urimelige skjevheter, skal de ha en rimelig rett til å få justeringer godtatt.

Retten etter eit testament kan berre gjeraast gjeldande dersom minst ein av dei som har føremøn etter det har varsla skifteretten innan 6 månader etter at han fekk kunnskap om innhaldet i testamentet og om at testator er død. Varsel trengst ikkje når skifteretten eller minst ein av dei som elles skulle ha den delen av arven det er disponert over, på annan måte har fått kunnskap om testamentet før varslingsfristen er ute for alle rettsbaarane.

Motsegn som gir ut på at ein testamentarisk disposisjon er ugyldig, kan ikkje gjeraast gjeldande av ein arving etter loven eller etter testament, med mindre minst ein av arvingane har varsla skifteretten innan 6 månader etter at han fekk kunnskap om disposisjonen og om at testator er død og om grunnlaget for påstanden om at disposisjonen er ugyldig. Retten til å gjere motsegn mot disposisjonen står likevel ved lag så langt slikt varsel er gitt til kvar einiskild av dei som har føremøn etter testamentet.

Forarbeider: Utk. s. 130–136, 235–237, Ot. prp. 36 s. 36, 189–191.

§ 70 er ny i arveloven av 1972, idet man ikke tidligere hadde uttrykkelige regler om passivitet. I Utk. s. 130–136 finnes en grundig redegjørelse for behovet for en slik regel med en oversikt over utenlandsk rett. § 70 må sees i sammenheng med § 75 om foreldelse av arverett. § 75 er objektiv – fristen løper uten hensyn til om arvingen har hatt kjennskap til sin rett. § 70 er subjektiv – fristen løper først når testamentsarvingen/slektsarvingen har fått kjennskap til visse forhold. § 70 må for øvrig også sees i sammenheng med skiftel. § 42 og 43 som omhandler forbigåtte arvinger. Selv om arvingen har meldt seg i tide, kan kravet hans bli begrenset av disse regler hvor utlodningen allerede er foretatt.

Første ledd: Hensikten har vært å forhindre at arverett i henhold til et testament først blir gjort gjeldende etter at boet er utloddet. Synderlig praktisk betydning ved siden av § 75 har dog første ledd neppe, idet foreldelse ikke inntrer før det er gått 6 måneder etter at samtlige testamentsarvinger fikk kjennskap til innholdet i testamentet og om testators død. Når så lang tid er gått, vil et testament praktisk talt alltid for lengst være brakt på det rene.

Fristen etter første ledd er 6 måneder. Fristen løper først fra arvingen «fekk kunnskap om innhaldet i testamentet og om at testator er død». «Det er ikke tilstrekkelig for at fristen skal begynne å løpe, at den begynte å løpe ved at avdøde har opprettet et testament, der han er tilgodesett. Ytterligere kreves at testamentsarvingen kjenner innholdet av begunstiggelsen. Først da kan man vente at han tar standpunkt til om han vil gjøre rett gjeldende etter testamentet. Derimot kreves det ikke at han skal ha kjennskap til de deler av testamentet som ikke vedkommer ham selv». Utk. s. 235. Loven krever ikke at varsel gis på noen bestemt måte eller har et bestemt innhold. «Testamentsarvingen kan også gi muntlig varsel, men han må være i stand til senere å bevise at varsel er gitt. Når det

gjelder varslets innhold, vil det være tilstrekkelig med opplysning om at det foreligger testament som tilgodeser vedkommende. Det er bare dette forhold slektsarvingene og skifteretten trenger å bli kjent med. Derved har de fått opplysning om at det også er andre arvepremdenter og kan selv ta skritt for å skaffe testamentet til veie». Utk. s. 235.

Hvis testamentet er til fordel for flere personer, er det tilstrekkelig at en av dem gir varsel. Om «en testamentsarvinges adgang til selv å gjøre sin rett gjeldende er preskribert, er hans rett etter testamentet ikke tappt før også fristen for andre testamentsarvinger er utløpt. Har disse gjort sin rett gjeldende innen fristen, må også den første testamentsarving kunne opp- tre aktivt for å vareta sin rett». Ot. prp. 36 s. 190.

Hvis testator har opprettet flere testament som ikke utelukker hverandre, må foreldelsefristen regnes separat for hvert enkelt testament.

Etter annet punktum er varsel unødvendig hvis skifteretten eller en av de angitte på annen måte har fått kunnskap om testamentet. Da annet punktum i motsetning til første punktum bare taler om «kunnskap om testamentet» – ikke om kjennskap til dets innhold – ligger det nær å slutte at kjennskap til innholdet her ikke er nødvendig, mao. at det er tilstrekkelig med viten om at det eksisterer et testament. For denne løsning taler også det faktum at slik viten i realiteten inkluderer viten om at det er gjort inngrep i intestatarveretten til enkelte eller alle legalarvinger – det gjør jo ethvert testament. Hvorvidt kunnskap om testamentet er ervervet før eller etter at testator er død, er etter annet punktum uten betydning.

Med «skifteretten» må vel både etter første og annet punktum menes den skifterett som er den kompetente til å behandle testators bo, altså regulært den skifterett innen hvis embetskrets testator hadde bopel, jfr. skiftel. § 8. Denne skifterett vil, hvis testamentet er deponert i medhold av § 68, og testator ikke senere er flyttet til en annen rettskrets, være identisk med den skifterett som eventuelt testamentet befinner seg hos. Deponeeringen kan da ha til følge at skifteretten sitter med slik viten som omhandlet i annet punktum. Men det vil ikke alltid være tilfellet, da skifteretten ved innberetning om et dødsfall ikke har noen plikt til å undersøke om avdøde har deponert noe testament hos retten; jfr. § 68.3. Den viten som skifteretten en gang har hatt, kan ikke komme i betraktning når den ved testators død er gått i glemmeboken. Annet punktum innebærer også at testamentsarvingen kan gi varsel til en av legalarvingene istedenfor til skifteretten.

Arvingen etter testamentet kan gi positivt uttrykk for at han ikke vil gjøre krav gjeldende etter testamentet. Testamentsarvingen kan da ikke senere skifte standpunkt med mindre han kan påberope seg bristende forutsetninger eller annet grunnlag for at erklæringen er ugyldig.

Om forholdet hvor arvelateren er død før lovens ikrafttreden, se § 87. *Annét ledd:* Også annet ledd må sees i forbindelse med § 75 som også får anvendelse på arvekrav basert på at testamentet er ugyldig.

Annet ledd får i utgangspunktet anvendelse på alle ugyldighetsgrunner, ikke bare på de som er nevnt i kap. X; dog må man vel gjøre et unntak for den som er nevnt i § 64 og ihvertfall for den innsigelse at testamentet i sitt innhold er i strid med ærbarhet eller ufravikelig lov; jfr. de innledende bemerkninger til kap. X. Som hovedregel bør virkningen av passivitet være begrenset til de ugyldighetsgrunner som en godkjennelse fra arvingene kan reparere. Se også Danielsen s. 276. Hvorvidt det er hel eller bare delvis ugyldighet det er spørsmål om, spiller ingen rolle. Etter Utk. s. 136 er § 70 ikke begrenset til mangler som angår opprettelsen. «Komiteen mener dog at det hos oss er grunn til å gå lenger, slik at nevnte arvingers oversittelse av fristen får betydning også for feil mht. testamentets innhold, typisk overskridelse av den fri testasjonsrett. Komiteen har lagt vekt på at det også når det gjelder slike feil er et reelt behov for å få rede på legalarvingenes standpunkt innen rimelig tid —».

Tilsvarende må vel gjelde hvis legalarvingene vil påberope seg at testamentet ikke inneholder noen disposisjon til fordel for den som hevder å være begunstiget ved det — Arnholm s. 271.

Regulært vil det være legalarvinger som gjør ugyldigheten gjeldende; men det kan også være testamentsarvinger som gjør gjeldende at et senere testament som opphever eller reduserer deres rett etter det første, er ugyldig.

Varsel som i rett tid er gitt av en arvingene, kan påberopes av dem alle — også av medarvinger som selv har oversittet fristen; en medarving kan altså reise sak selv om varsleren ombestemmer seg og frafaller sin protest.

Slektsarvingene står fritt med hensyn til meldingens *form og innhold* og måten den gis på. De må bare sørge for bevis for at melding er gitt i tide. Spørsmålet om innhold av varsel ble vurdert i en dom i Rt 1981 s. 1089. To ektefeller hadde opprettet et felles testament til fordel for en av sønnene. Lengstlevende døde 1. desember 1976. Den 15. mars sendte advokaten for de andre barna et brev til skifteretten hvor det bl. a. sto «det springende punkt i saksbehandlingen synes derfor å være spørsmålet om eventuelt gyldig testament i boet». I skiftesamling den 4. juli hevdet arvingene at testamentet var ugyldig på grunn av inhabilitet. HR kom her til at ugyldighet ikke kunne gjeldende pga. passivitet. Brevet fra advokaten var ikke tilstrekkelig til å avbryte fristen. «En formulering som benyttet i det påberopte brev gir ikke uttrykk for at testamentet vil bli bestridt. Det kan knapt sies å inneholde et forbehold om dette. Det kan ikke være tilstrekkelig å vise til en mulighet for at det kan komme innvendinger.» Hvis varslert skal ha noen virkelig verdi, må man også oppgi grunnlag for ugyldigheten.

Det hjelper ikke legalarvingene å påvise at testamentsarvingen har hatt kjennskap til de forhold som gjør testamentet ugyldig. Også da forlanges det at arvingene gir varsel innen lovens frist.

Fristen løper først når arvingen har fått kunnskap om at testator er død, at det foreligger et testament og «om grunnlaget for påstanden om at disposisjonen er ugyldig». Kunnskap om samtlige tre forhold må foreligge før fristen begynner å løpe. «Fremgår ugyldighetsgrunnen av selve testamentet (formreglene er f. eks. ikke overholdt), vil dette tredje vilkår neppe kunne få selvstendig betydning. Da må man legge til grunn at slektsarvingene har fått kjennskap til ugyldighetsgrunnlaget, samtidig med at de ble kjent med testamentets innhold. Men i atskillig utstrekning kan ugyldighetsgrunnen gjelde forhold som ikke fremgår av selve testamentet (testator har f. eks. overskredet sin fri testasjonsrett, eller han har ikke hatt den nødvendige habilitet eller vært utsatt for utilbørlig påvirkning o. l., eller den begunstigede er en nær slektning av et av testamentsvitnene). Da vil vilkåret ha praktisk betydning». Utk. s. 236. Spørsmålet om når fristen begynner å løpe ble vurdert i en dom i RG 1979 s. 238. Testator hadde opprettet testament i 1973. Et av testamentsvitnene hadde underskrevet testamentet uten at testator var til stede. Senere hadde begge vitner sammen med testator opplest testamentet — idet de ble klar over formfeilen — og testator hadde så uttalt at «slik skulle det være». Testamentet hadde en påtegning hvor det kun het: «Undertegnede som var til stede da X undertegnet dette testament, bevirner etc.». Dette testament ble fremlagt i skiftesamling i mai 1975 mens ugyldighet på grunn av formfeil først ble påberopt i januar 1976. Testamentsarvingene hevdet at slektsarvingene ut fra denne påskrift måtte forstå at vitnene ikke var til stede sammen og at fristen derfor måtte løpe fra skiftesamlingen hvor testamentet ble fremlagt. Dette ble avvist av herredsretten og lagmannsretten. «Retten finner ikke at påtegningene som er gitt på testamentens, gir sikre holdepunkter for en slutning om at vitnene ikke var til stede sammen. Retten ser det slik at det i dette tilfelle nettopp er tale om forhold som ikke fremgår av testamentene og at disse forhold er av faktisk og ikke av rettslig karakter. Dette understøttes til en viss grad av at hverken skiftedommeren eller bobestyreren har kommet til en slutning som innebærer at vitnene ikke var tilstede sammen».

Et annet spørsmål om utgangspunkt for fristen ble vurdert i den ovennevnte dom i Rt 1981 s. 1089. Ektefellene hadde opprettet et felles testament til fordel for ett av barna. Mannen døde i 1974, hustruen satt i uskifte og døde i 1976. De andre barn var allerede ved farens død klar over ugyldighetsgrunnen. Spørsmålet oppstår da om fristen skal løpe fra førstavedes bortgang eller lengstlevendes død, og om den også kan spaltes opp i relasjon til arv fra de to testatorer. Verken HR eller LR tok standpunkt til spørsmålet, men skifteretten uttalte: «Reelle hensyn tilsier imidlertid, når det gjelder et testament som det foreliggende, at tidspunktet for lengstlevendes død må være avgjørende. Først på dette tidspunkt er det klart hvem som er arvinger og hva arvemassen består av. Lite synes vunnet dersom man etter førstavedes død måtte gjøre ugyldig».

dighetsinnsigelsen gjeldende for å opprettholde rettingheter etter testamentet. Interessekonflikter på dette tidspunkt bør i særlig grad unngås når gjenlevende ektefelle – som her – har overtatt boet uskiftet.»

Fristen etter annet ledd kan begynne å løpe selv om rette arving er uvitende om at testamentet er ugyldig. Det er nok at han har kjennskap til ugyldighetsgrunnen, mao. den omstendighet som gjør testamentet ugyldig. At han pga. manglende juridisk innsikt har vært uvitende om denne følge av vedkommende omstendighet, hjelper ham altså ikke. Har han f. eks. visst at testamentet bare er underskrevet av ett vitne, hjelper det ham ikke at han har vært uvitende om at dette er ugyldighetsgrunn.

Hvis det foreligger flere grunner for testamentets ugyldighet, vil det gjelde særskilte frister for hvert grunnlag.

Etter første punktum skal varsel gis til skifteretten. Retten til å bestride testamentet er da i behold for samtlige slektsarvinger i forhold til alle som er begunstiget ved testamentet. Varsel kan etter annet punktum også gis til de som er begunstiget ved testamentet, men da må varsel gis til hver enkelt av de begunstigede, dersom testamentet i sin helhet skal kunne bestrides. Varsel til bare en eller enkelte av dem kan derimot ikke påberopes overfor de andre. Følgen herav kan bli at man bare oppnår ugyldighetskjennelse av en del av testamentet, selv om mangelen refererer seg til testamentet i sin helhet.

Fristen gjelder også varsel som omhandlet i siste punktum, jfr. ordet «slik» foran varsel.

Annet ledd omhandler «bare disposisjoner som folk i alminnelighet oppfatter som et testament. Helt formløse oppteignelser som arvelateren etterlater seg om fordelingen av arven, men som hverken han selv eller andre vil oppfatte som noe testament, forutsettes ikke å omfattes av annet ledd. Tvil på dette punkt vil neppe oppstå i praksis». Ot. prp. 36 s. 191.

Slektsarvingene kan selvfølgelig positivt gi uttrykk for at de ikke vil angripe testamentet. «I så fall er spørsmålet regelmessig avgjort. De kan ikke skifte standpunkt selv om dette gjøres før 6 måneders fristen er løpt ut, med mindre de kan påberope seg bristende forutsetninger eller annet grunnlag for at avkallet eller godtagelsen er ugyldig etter alminnelige avtalerettslige regler», Utk. s. 237.

Det kan tenkes at testamentet inneholder et gjenstandslegat og testamentsarvingen har overdratt det til tredjemann. Her er man inne på spørsmålet om arvingens legitimasjon, se herom lov av 2. juni 1978 nr. 37 om godtroervert av løssøre og Lødrup s. 180. Om tidligere rettsstilstand, se Arnholm V § 35, Lødrup 5. utg. s. 180–182, Glittenberg Festskrift til C. J. Arnholm s. 72–95 og Arnholm Rt 1930 s. 1137.

Om forholdet hvor arvelateren er død før lovens ikrafttreden, se § 87.

TREDJE DEL

Sams reglar om arv etter loven og arv etter testament

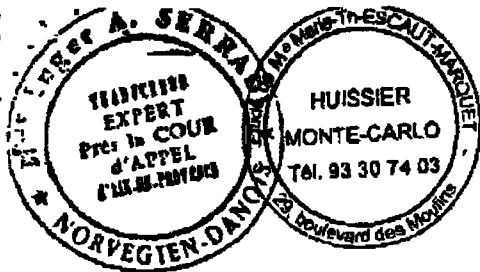
4.4.3 Preklusjon av adgangen til å reise innsigelser mot et testament

Retten til å påstå at en testamentarisk disposisjon er ugyldig faller bort dersom den ikke er reist innen seks måneder etter at (med-)arvingen fikk kunnskap testators død, den testamentariske disposisjon og de forhold som eventuelt gjør disposisjonen ugyldig, al. § 70, 2. ledd. Kunnskapen må omfatte alle tre forhold. Det er tilstrekkelig at arvingen kjenner de faktiske forhold som begrunner ugyldigheten. Han trenger ikke ha kjennskap til de rettsregler som gjør disposisjonen ugyldig. Fristen begynner f. eks. å løpe fra det tidspunkt arvingen får vite at det ene vitnet er testamentsarvingens svoger. Han trenger ikke vite at testamentet av den grunn er ugyldig (jfr al. § 61). Innsigelser mot en testasjons gyldighet kan reises både av testaments- og slektsarvinger. al. § 70, 2. ledd omfatter både innsigelser om formell og materiell ugyldighet. Innsigelsesadgangen kan bortfalle enten det dreier seg om testamenter som ikke er formiktig opprettet eller testamenter som krenker plikt delen. (Uttak må antagelig gjøres hvor testator mangler testasjonskompetanse eller testamentet er kommet i stand ved svik, tvang el, jfr al. §§ 62 og 63.)

Fristen avbrytes bare ved at innsigelse gjøres. Det er ikke nok for fristavbrudd at arvingene på annen måte hadde kunnskap om ugyldighetsgrunnen. Har en arving reist innsigelse i tide, kan det påberopes av samtlige arvinger selv om deres egen rett til innsigelser er foreldet (Utk62 s. 136).

For at et testament skal bli ugyldig i sin helhet må påstand om ugyldighet reises overfor skifteretten eller samtlige som er tilgodesett i testamentet. Er innsigelse innen fristen bare reist mot en eller enkelte av de tilgodesette, faller retten til å påstå ugyldighet bort hva angår de øvrige disposisjoner i testamentet. Et testament som inneholder flere disposisjoner, kan f. eks bli kjent delvis ugyldig pga formfeil fordi arvingene bare har protestert overfor enkelte av de tilgodesette (selv om formfeilen omfatter hele testamentet).

Et eksempel på at retten til innsigelser var bortfalt finner vi *Rt.1981:1089*. To ektefeller opprettet et testament hvor de bestemte at yngste sønn og hans kone skulle overta den faste eiendom for kr.100 000. To eldre brødre fikk etter farens død kjennskap til testamentets innhold og at det var ugyldig etter al. § 61. De foretok seg intet i den anledning. Da moren som hadde sittet i uskiftet bo, døde, protesterte de eldre brødre mot testamentet i en skiftesamling. Høyesterett fant at det ikke var protestert innen fristen i al. § 70, 2. ledd. Det ble antatt at et brev fra brødrenes advokat ikke inneholdt tilstrekkelig protest, idet det ikke var tilkjennegitt at brødrene be-

44 bd d'Italie i Monaco, giftet seg den 29. august 1956 med frøken Dagny Amelia OLSEN i Frogner kirke i Oslo – BILAG , og som avgikk ved døden den 30. mai 2006 i Arvika – Sverige – BILAG , og som etterlot følgende arvinger:

- Overlevende ektefelle, Fru Dagny Amelia RIIS, født den 16. mars 1930 i Oslo, bosatt i Michelets vei 23 A – 1366 Lysaker – Norge, således som det fremgår av en attest vedr arvinger utstedt av domstolen i Asker den 20. juli 2006 – BILAG ,
- Hans sønn Kenneth Patrizio RIIS født i Roma den 22. januar 1960 – BILAG ,
- Hans datter Benedicte DURYEA født RIIS den 13. november 1961 i Roma – BILAG ,

2.- Hr Einar RIIS, som i levende live var bosatt i Fyrstedømtret Monaco, var i besittelse av tilgodehavender både i form av møbler, løsøre og fast eiendom, arveoppgjøret foretas av notar Henry REY, da det dreier seg om et arveoppgjør hvor det ikke foreligger testamente (ab intestat),

Under utførelsen av formalitetene i forbindelse med arveoppgjøret etter den avdøde mottok notar Henry REY flere brev fra Hr Herman J. BERGE som meddeler å være fordringshaver til Hr Einar RIIS og formaliserer ved alminnelig brev en opposisjon overfor notaren,

Slik disse opplysninger fremstår, fremsendte saksøkernes advokat pr rekommandert brev, som samtidig ble fakset den 19. september 2006, hvor Hr BERGE minnes om at opposisjons skrivelsen av den 13. september 2006 – BILAG -- hadde særdeles alvorlige konsekvenser, da den blokkerte arveoppgjøret hos notaren, og minnet ham dessuten om, at kontoene til den avdøde i banken BNP Monaco likeledes var sperret som en følge av hans inngrep,

I henhold til dette brevet ble Hr BERGE anmodet om av saksøkernes

